DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 206. | Wtorek, 7 (19) Września. | 1865 r.

Wychodzi codziennie oprócz dni następujących po Świętach uroczystych i niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, Ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 4, za 2-krotne k. 6, za 3-krotne kop. 8. — Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — We wszystkiem co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji.

Rok 2.

Prenumerata w Warszawie: Rocznie rs. 8.—Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2.— Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się; — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie: Rocznie rs. 9 k. 20. — Półrocznie rs. 4 k. 60. — Kwartalnie rs. 2 k. 30. — Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się Rs. 1.

S P I S   R Z E C Z Y.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, d. 6 (18) Września.

Okólnik do Komisij Spraw Włościańskich w Królestwie Polskiem. Nr. 30.

Postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

9 (21) sierpnia 1865 roku.

POSIEDZENIE SZEŚĆDZIESIĄTE ÓSME, SIEDMDZIESIĄTE PIĄTE, SIEDMDZIESIĄTE SZÓSTE, SIEDMDZIESIĄTE SIÓDME I SIEDMDZIESIĄTE ÓSME ODBYTE W DNIACH 8 (20) MAJA, 25 I 26 CZERWCA (7 I 8 LIPCA), 5 (17) I 7 (19) LIPCA 1865 ROKU.

POZYCJA 372.

O utworzeniu przy Komitecie Urządzającym Centralnej Komisji Spraw Włościańskich.

(dokończenie, patrz Nr. 202).

6) Skargi rekursowe przeciwko ostatecznym decyzjom Komisij Spraw Włościańskich, Komisja Centralna rozpoznaje w drodze kasacyjnej i rozstrzyga takowe przez zatwierdzenie lub uchylenie zaskarżonej decyzji. Uchylając decyzję Komisja Centralna zwróci sprawę do nowego na właściwej drodze rozpoznania, przyczem w razie potrzeby wyjaśni Komisji Spraw Włościańskich rzeczywisty duch prawa.

7) Skargi wniesione w drodze apelacji w odwołaniu się od nieostatecznych decyzij Komisij Spraw Włościańskich, Komisja Centralna decyduje w 2-ej i ostatniej instancji, wyjąwszy przypadki wymagające decyzji Komitetu Urządzającego.

8) Komisja Centralna sprawdza wszystkie tabele sposobem rewizji, tak pod względem dokładności i ścisłości określenia praw włościan do gruntów i służebności, jako też pod względem zgodnego z przepisami obrachowania wynagrodzenia przypadającego dla właściciela dóbr. W razie dostrzeżenia w tabelach jakichbądź uchybień, Komisja Centralna albo sama takowe sprostuje, albo zwróci właściwej Komisji Spraw Włościańskich do poprawienia. Tabele sprawdzone i poprawione przy rewizji, Komisja Centralna ostatecznie zatwierdza, i zarazem oznacza ilość wynagrodzenia przypadającego dla właściciela dóbr.

Uwaga. Komitet Urządzający wyda przepisy o udzielaniu właścicielom wynagrodzenia stosownie do art. 27-go na zasadzie oszacowania ziemi, tudzież o obniżaniu wynagrodzenia likwidacyjnego stosownie do art. 22 Ukazu o Komisji Likwidacyjnej. Zanim przepisy te wydane zostaną, Komisja Centralna wnosić będzie do Komitetu Urządzającego przedstawienia, względem takich tabel, co do których okaże się powód do zastosowania powołanych artykułów.

II. Niniejsze postanowienie względem utworzenia przy Komitecie Urządzającym Centralnej Komisji Spraw Włościańskich przedstawić pod Najwyższe Najjaśniejszego Pana uznanie.

III. Ze względu na naglącą potrzebę zapewnienia jak najśpieszniejszego postępu operacji likwidacyjnej, zarządzić bezzwłocznie utworzenie Komisji Centralnej, z zaleceniem, ażeby po zamianowaniu Członków, takowa natychmiast do czynności swych przystąpiła.

IV. Jednocześnie zwinąć istniejącą przy Komitecie Urządzającym Komisję Prośb i Zażaleń.

POZYCJA 373.

O mianowaniu Członków Centralnej Komisji Spraw Włościańskich przy Komitecie Urządzającym i otwarciu tejże Komisji.

W pozycji 372 Postanowień Komitetu Urządzającego, pomiędzy innemi powiedziano: *a)* Centralna Komisja Spraw Włościańskich, zostawać mająca pod przewodnictwem Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego, składać się będzie z Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, dwóch Członków Komitetu Urządzającego, przez niego wyznaczonych, oraz z czterech innych Członków, zatwierdzonych na tych urzędach na przedstawienie Komitetu Urządzającego, przez Władzę Najwyższą; i *b)* zarządzić bezzwłocznie utworzenie Komisji Centralnej z zaleceniem, ażeby po zamianowaniu Członków, takowa natychmiast do czynności swych przystąpiła.

Przy rozbiorze tego przedmiotu Prezes Komitetu Urządzającego zalecił: aby do Centralnej Komisji Spraw Włościańskich, obok Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, będącego z urzędu jej członkiem, powołać Członków Komitetu: Jenerał-Lejtnanta *Zabołockiego* i Rzeczywistego Radcę Stanu *Braunschweiga.*

Konkluzja.

W skutek tego, Komitet Urządzający *postanowił:*

1. Zgodnie z zaleceniem Namiestnika w Królestwie, do Centralnej Komisji Spraw Włościańskich powołać Członków Komitetu: Jenerał-Lejtnanta *Zabołockiego*, Rzeczywistego Radcę Stanu *Braunschweiga* i jako Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych Księcia *Czerkaskiego.*

2. Przedstawić pod Najwyższe zatwierdzenie na urzędy innych Członków Centralnej Komisji Spraw Włościańskich przy Komitecie Urządzającym, Radców Stanu: *Trubnikowa* i *Biełozerskiego*, Asesora Kolegjalnego *Tichmieniewa* i Radcę Honorowego *Samaryna.*

3. Poruczyć Prezesowi Komisji Centralnej zarządzenie bezzwłocznego jej otwarcia.

Oryginał podpisali:

Namiestnik — Prezes i Członkowie Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa d. 6 (18) Września.

Półurzędowe dzienniki francuzkie *Le Const.*, *Pays*, *Corr. Hav. Bul.*, a nawet już i *La Fr.*, również jak i *Dresd. J.*, potwierdzają istnienie okólnika p. Drouyn de Lhuys do francuzkich ajentów dyplomatycznych za granicą, i przyznają, że treść jego podana przez *Journal de Bruxelles*, zgodna jest z jego duchem. *La Fr.* przytacza tę treść i poświęca okólnikowi obszerny artykuł, w którym broni rząd francuzki od stawianego mu zarzutu przez *La Pres.*, że podobne mięszanie się dyplomatyczne, którego bezużyteczność tylokrotne dowiodły przykłady, na nic się nie zda, i że okólnik powiada albo za mało albo za wiele. *La Fr.* oświadcza na to, iż dla zwolenników wojny, bezwątpienia okólnik powiada za mało; dla stronników zaś bezwarunkowego pokoju, powiada za wiele; lecz według *La Fr.*, mówi w samą miarę to co należało powiedzieć. *Pays* utrzymuje, że jeżeli monarchowie dwóch wielkich państw niemieckich nie podpisali tajnych artykułów, poufnie porozumieli się co do pewnych projektów i może zamyślają podzielić się Niemcami, tak jak podzielili się księstwami nadelbańskiemi. Dla tego *Pays* radzi Niemcom szukać we Francji punktu oparcia, jaki powinnaby dla nich stanowić Austrja. Okólnik p. Drouyn de Lhuys tem większe ma mieć znaczenie, iż według niektórych paryzkich korespondencij, jest on następstwem porozumienia pomiędzy Francją a Anglją.

Tymczasem umowa gasteinska 15-go została wprowadzona w wykonanie. Jen. Gablenz objął w tym dniu zarząd księstwa Holsztynji, jako namiestnik austrjacki, a jen. Manteuffel zarząd Szlezwigu jako gubernator pruski, i obydwaj z tego powodu wydali proklamacje, w których wcale nie wspominają o tymczasowości, i tylko obiecują starać się o pomyślność powierzonych im prowincij. Jen. Manteuffel wynurza nadzieję, że szlezwigczycy będą posłuszni rozkazom króla pruskiego, zaś jen. Gablenz spodziewa się, iż zaufanie ludności da mu możność spełnienia ich słusznych życzeń. Idzie tylko o to, jakie życzenia namiestnik austrjacki uważa za słuszne.—Jednocześnie w Ratzeburgu ogłoszony został patent królewski obejmujący w posiadanie księstwo Lauenburg, w spełnieniu życzenia wyrażonego przez reprezentację tego księstwa. Król pruski przyjął tytuł księcia Lauenburgskiego, i ministrem swym do tego księstwa mianował p. Bismarcka, zalecając mu rządzić tym krajem podług obowiązujących tam praw.

Przyszłe wybory we Włoszech żywo zajmują tam umysły. Florencki dziennik *Nazione* zaleca ministrowi spraw wewnętrznych, aby ogłosił program urzędowy. Program ten, dodaje *Nazione*, rozproszy, według naszego zdania, wszelkie obawy i przywróci serdeczne, a niezbędne pomiędzy gabinetem a liberalną większością kraju porozumienie.

Według telegramu z Madrytu, w tamtejszych sferach finansowych spodziewano się rychłego zniesienia podatków niestałych i akcyzy w całej Hiszpanji.

Dzienniki torysowskie angielskie *M. Herald* i *Standard* dopominały się zwołania parlamentu, choćby na krótkie posiedzenia, dla wybrania *speakera* (prezydującego w izbie gmin), ustanowienia stałych komitetów i sprawdzenia ważności wyborów. Na to odpowiedział *Globe*, iż ani zewnątrz ani wewnątrz nie ma żadnej pilnej kwestji; nie wspomniał on nic o Irlandji, o której przemilczają także dzienniki torysowskie, z powodu drażliwości przedmiotu. Dalej *Globe* powołując się na dawne tradycje utrzymuje, iż

kweśtja ufności dla gabinetu nie może być podejmowana, ponieważ stronnictwo ministerjalne ma w nowym parlamencie 360 głosów przeciw 298, co nawet nie miało miejsca po poprzednich wyborach ogólnych, kiedy większość stronnictwa wspomnionego była wątpliwą; zatem dziennik ten nie upatruje powodu wcześniejszego niż zwykle zwołania parlamentu. Wszelako odroczenie otwarcia posiedzeń izb, od 6 listopada tylko na trzy tygodnie, a nie na sześć jak zwykle, daje powód do komentarzy.—Irlandja tymczasem zaczyna budzić na prawdę obawy rządu. Stronnictwo fenierów, o którem wspominał londyński nasz korespondent i o którem czytelnicy w poniżej zamieszczonym liście tegoż korespondenta znajdą niektóre szczegóły, podobno przez rozpuszczoną pogłoskę, jakoby zamierzało oderwać Kanadę od Angljii przyłączyć ją do Stanów Zjednoczonych, ukrywa właściwy swój cel, jakim jest oderwanie przy pomocy amerykańskich współbraci, Irlandji od Anglji i uczynienie z niej niezależnej rzeczpospolitej. Rząd przedsięwziął środki dla zabezpieczenia zachodniego wybrzeża Irlandji od niespodzianego napadu i wysłał tam część eskadry kanału brytańskiego, zostającej pod dowództwem admirała Dacres. Telegram z Dublina donosi, że przy rewizji drukarni głównego tygodnika stronnictwa fenierów w tem mieście, aresztowano kilkanaście osób i znaleziono broń, oraz kompromitujące dokumenta.

W Danji, według *Nordd. A. Z.*, skandynawskie stronnictwo zajmuje się czynnie obaleniem tronu Chrystjana IX na korzyść Karola XV. Dziennik ten przewiduje, iż Danja wkrótce stanie się widownią wypadków, mogących pociągnąć za sobą ważne zawikłania.

Telegram z Trjestu donosi, iż w Atenach minister wojny podał się do dymisji, i że rząd grecki zaciągnął kilkomiljonową pożyczkę od banku jońskiego. Według tegoż telegramu, w Konstantynopolu cholera prawie zupełnie ustała.

Według ostatnich wiadomości z Nowego Jorku z 5-go, w stanie Mississipi powstał spór pomiędzy gubernatorem a władzami wojskowemi, który zapewne skończy się podaniem się do dymisji gubernatora. W Tennessee miały miejsce zajścia pomiędzy unionistami a separatystami. W dniu 1-ym września, dług Stanów Zjednoczonych wynosił 2,757 miljonów dolarów.

Z Meksyku donoszą o zajęciu Chihuahua przez wojska francuzkie i cofnięciu się Juaresa do Paso del Norte.

---

* (Przybycie Ich Cesarskich Mości do Iljinskoje. Dnia 1-go września v. s., punkt o godzinie 11-ej przed południem, podług zegara moskiewskiego, Ich Cesarskie Moście raczyli przybyć na stację Chimską, na drodze żelaznej mikołajewskiej, w towarzystwie Ich Cesarskich Wysokości Wielkich Książąt Sergjusza i Pawła Aleksandrowiczów i Wielkiej Księżniczki Marji Aleksandrównej. Orszak Ich Cesarskich Mości składał się z ministra dworu, szefa żandarmów, wielkiego marszałka dworu hrabiego Szuwałowa, ministra dróg komunikacij, fligiel-adjutantów: Arsenjewa, Rylejewa i hrabiego Woroncowa-Daszkowa, lejb medyka Carela, frejlin: baronówny T. J. Fredrichs i A. F. Tiutczew. Dla powitania Ich Cesarskich Mości, zgromadzili się na stacji: jenerał piechoty Ofrosimow, naczelnik moskiewskiego okręgu wojennego Gildenstubbe, moskiewski gubernator cywilny książę Oboleński, jenerał-adjutant książę Menszykow 2-gi i zostający w godności koniuszego, książę Golicyn. Jenerał Ofrosimow doniósł Jego Cesarskiej Mości o pomyślnym stanie miasta; następnie Ich Cesarskie Moście udając się w dalszą podróż i odpowiadając łaskawie ukłonami na przywitanie ze strony ludu, zwrócili uwagę na dziatwę, którą pieścili i rozmawiali z nią. Trzeba było widzieć szczęście maluczkich: długo jeszcze oczy ich będą błyszczeć przy opowiadanich o tem spotkaniu. Ich Cesarskie Moście wsiedli do przysposobionych powozów i raczyli udać się do Iljinskoje, wśród głośnych, długo rozlegających się okrzyków „hura". Po drodze lud wychodził na spotkanie ze wszystkich wsi, witając Ich Cesarskie Moście nizkiemi ukłonami i radośnemi okrzykami i podając chleb i sól. U wjazdu do wsi Pokrowskoje, majętności księcia Szachowskiego-Glebowa-Streszniewa, wzniesiony był łuk tryumfalny z świeżych kwiatów, z cyfrą u góry, pod koroną, imion Ich Cesarskich Mości. W chwili wjazdu Najdostojniejszych podróżnych do wsi, orkiestra wykonała hymn narodowy „Boże Cesarza chroń". Z cerkwi wiejskiej wyszło na spotkanie duchowieństwo z chorągwiami i świętemi obrazami. Starosta podał Ich Cesarskim Mościom chleb i sól. Właściciel wsi przyjęty został łaskawie przez Jego Cesarską Mość, a małżonka jego, na skutek życzenia wynurzonego przez Najjaśniejszą Cesarzowę, miała szczęście przedstawić się Jej Cesarskiej Mości. Wielkie tłumy ludu powitały głośnemi okrzykami „hura" Ich Cesarskie Moście we wsi Spaskie, na połowie drogi, gdzie zmieniono konie. O godzinie 1-ej po południu Ich Cesarskie Moście raczyli przybyć do Iljinskoje, gdzie przyjęci zostali przez wielkiego mistrza dworu, księcia M. J. Trubeckiego.

Telegramem z Iljinskoje, z daty 2-go września v. s., donoszą: Dziś, o godzinie 11-ej przed południem, z powodu ukończenia w dniu tym dwudziestu pięciu lat od chwili mianowania Jego Cesarskiej Mości szefem lejb-grenadjerskiego pułku jekaterynosławskiego, Najjaśniejszy Cesarz odbył przegląd kompanji imienia Jego Cesarskiej Mości tego pułku, która znajduje się w Iljinskoje dla trzymania warty. Na obiad u Dworu, oprócz osób z orszaku, zaproszeni zostali dowódzca pomienionego pułku i oficerowie kompanji. *(Rus. Inw.)*

---

* (Stan zdrowia Namiestnika Hrabiego Berga). *Warszawa, 14 września.* Stan zdrowia Namiestnika Hrabiego Berga jest na drodze do pożądanego polepszenia się; zabliźnianie się rany sztucznie zrobionej dla zapobieżenia szkodliwym skutkom stłuczenia, postępuje regularnie, tak iż spodziewać się możemy wkrótce zupełnego wyzdrowienia Hrabiego. Zresztą Hrabia nie przerywał ani na chwilę, ani też nie zmniejszał swych nieustannych prac; od samego rana do późnej nocy roztrząsane są i decydowane w gabinecie Hrabiego wieloliczne i różnorodne interesa, należące do jego atrybucij w podwójnym charakterze głównodowodzącego wojsk konsystujących w królestwie polskiem i zwierzchnika zarządu cywilnego w kraju. *(Nordd. A. Z.)*

* (Kronika kościelna). Nabożeństwo odpustowe pod imieniem podwyższenia krzyża ś-go, obchodzone było w zeszły czwartek w kościele ś-to-krzyzkim z solenną uroczystością; ranną wotywę odprawił ks. Brzezikowski misjonarz, który następnie w czasie sumy celebrowanej przez ks. Kowalskiego, wymownie wygłosił słowo Boże; w procesjach przyjęły udział bractwa miejscowe z światłem jarzącem, a przez cały czas trwającego nabożeństwa, relikwje drzewa krzyża ś-go były wystawione na wielkim ołtarzu.

Takiż odpust podwyższenia krzyża ś-go obchodzony był wczoraj, w niedzielę, w kościele po paulińskim ś-go Ducha, oraz po dominikańskim. W pierwszym z kościołów tych wotywę odprawił ks. Ballach, przy licznej asystencji ze światłem, członków bractwa pięciu ran Pana Jezusa; sumę celebrował ks. Kołaczewski archiwista konsystorza tutejszego; kks. franciszkanie asystowali nabożeństwu tak z rana jako i popołudniu, oraz wygłaszali z ambony ewangeliczną naukę; w kościele zaś po dominikańskim sumę celebrował ks. Konarzewski, kazanie miał ks. Dąbrowski, obaj dominikanie.

Główna uroczystość odpustowa w kościele po bernardyńskim, ku czci najświętszego serca Marji, poprzedzona czterdziesto-godzinnem nabożeństwem w zeszły piątek i sobotę, wczoraj solennie zakonkludowaną została; sumę celebrował ks. Słowikowski nauczyciel szkół publicznych; ks. Grzesiewicz misjonarz odzywał się do ludu słowem ewangielicznej nauki; nieszpory odprawił ks. Ulanecki, nauczyciel religji w instytucie aleksandryjsko-maryjskim, w czasie których miał kazanie ks. Janczak, profesor seminarjum ś-go Jana.

W kościele pp. wizytek obchodzony był odpust pamiątkowy poświęcenia kościoła; wotywę odprawił ks. Zajączkowski, kapłan z djecezji płockiej; sumę i nieszpory celebrował jego ekscel. ks. biskup nominat Rzewuski; opowiedzieli słowo Boże w czasie sumy ks. Przeniczyński franciszkanin, w czasie nieszporów zaś ks. Domagalski kanonik metropolitalny.

Odpust wyrażenia blizn na ciele ś-go Franciszka, obchodzony był w kościele kks. reformatów, nabożeństwem czterdziesto-godzinnem w piątek, sobotę i niedzielę z wystawieniem i kazaniami. Przy wczorajszem zakonkludowaniu uroczystości, sumę celebrował ks. ex-prowincjał Lipiński, w czasie której miał kazanie ks. Jackowski.

Artyści i amatorowie pod przewodnictwem p. Jareckiego, odśpiewali na chórze w kościele pp. sakramentek, w czasie sumy, mszę Krogulskiego Nr. 8, na ofertorjum hymn do Boga-Rodzicy, na trzy męzkie głosy Komorowskiego; agnus dei odśpiewał solo basso p. Markowski, były artysta opery, a benedictus jego kompozycji, wykonane zostało przez kwartet męzki.

* (†J. Łaszczyński). Stały członek rady stanu królestwa, prezes rady głównej opiekuńczonej zakładów dobroczynnych, kawaler wielu orderów, radca tajny *Jakób Łaszczyński*, w dniu 18-ym września b. r., opatrzony świętemi sakramentami, doczesne zakończył życie w wieku lat 75. Wyprowadzenie zwłok z placu bankowego z pod N-ru 955 do wolskich rogatek, nastąpi w środę, dnia 20-go września b. r. o godzinie 3-ej po południu, na które pozostała rodzina krewnych, przyjaciół i znajomych zmarłego zaprasza. Następnie od wolskich rogatek, zwłoki przewiezione zostaną na cmentarz przy kościele parafialnym wsi Babice, w powiecie warszawskim, dla złożenia ich w grobie familijnym. Egzekwie za spokój duszy zmarłego, odbędą się dnia 22-go b. m. w piątek, w kościele po-kapucyńskim, o godzinie 10-ej z rana.

* (Zboże i cukier). Ubiegły tydzień nie odznaczył się ożywieniem, w wywozowym interesie nie ma prawie żadnych tranzakcij, gdyż ceny za granicą praktykowane, żadnych zysków nie przedstawiają. Rzecz osobliwa w handlu obecnym, że w niektórych razach spekulanci nasi w sprowadzaniu zboża z zagranicy a mianowicie z Gdańska, korzyści dla siebie znajdują. Na targu grzybowskim ceny w początku tygodnia okazały tendencję ku obniżeniu, w dalszym zaś ciągu tygodnia wzmocniły się, i można przyjąć przecięciowo podwyżkę w stosunku zeszłego tygodnia o złp. 2 na pszenicy i życie, oraz o złp. 3 na owsie i jęczmieniu. W początku tygodnia ubiegłego doznały ceny cukru dalszego podwyższenia, pomimo to obroty były większe a interes bardziej ożywiony. Obroty mogłyby być daleko znaczniejsze, gdyby nie wstrzymywanie się posiadaczy od większych tranzakcij. *(G. Handl.)*.

* (Zwinięcie tymczasowcgo biura wojskowego). Na mocy rozkazu do wojsk okręgu wojennego warszawskiego z d. 10 lipca r. b., na czas obozu pod Warszawą sformowany był sztab zbiorowej dywizji piechoty. Obecnie, po wyjściu pułków i 4 bataljonu strzelców, należących do składu pomienionej dywizji, na dawne swe leże, czynności tego sztabu ustały i biuro jego zostało zwinięte. *(Rozkaz do woj. okr. warsz.)*

* (Zaopatrywanie żołnierzy w ciepłą odzież). Głównodowodzący wojskami okręgu wojennego warszawskiego, zważywszy, że uwolnienie żołnierzy na czasowy urlop, z powodu nieodebrania jeszcze stanowczych rozporządzeń, może nastąpić w porze chłodnej i niepogodnej, raczył rozkazać: aby ci z urlopowanych niższych stopni wojskowych, którzy mają udać się w odległe miejsca Cesarstwa, a mogą tam przybyć w późnej jesieni lub w zimie, i którzy mieć będą szynele terminowe do roku 1866, zaopatrywani byli w ciepłą odzież, której termin się skończył lub kończy, a w razie braku takowej. mieli sobie wydane półszubki i kaftaniki wełniane z roku 1864. *(Tamże)*.

---

* (Otwarcie głównego Zarządu prasy.) *Siew. Pocz.* pisze: „Dnia 1-go września o godzinie 2-ej po południu nastąpiło otwarcie głównego zarządu prasy. O godzinie w pół do drugiej przybył do lokalu tego zarządu, nowo naznaczony jego naczelnik, senator, tajny radca Szczerbinin, któremu przedstawili się zebrani członkowie rady głównego zarządu, urzędnicy kancelarji, cenzorowie St. petersburgskich komitetów cenzury, inspektorowie drukarń stolicy. O godzinie 2-ej przybyli, minister spraw wewnętrznych, i sekretarz stanu książę Oboleński, prezydujący dwóch komisji które zajmowały się ułożeniem projektu nowych praw drukowych. Następnie odprawione zostało nabożeństwo i pokropienie święconą wodą lokalu głównego zarządu; akt o otwarciu tej nowej władzy został podpisany przez ministra, sekretarza stanu księcia Oboleńskiego, naczelnika głównego zarządu i członków rady. W końcu minister spraw wewnętrznych powiedział do obecnych kilka powitalnych wyrazów, w których wspomniał o ważnem znaczeniu wchodzących obecnie w życie praw drukowych i życzył powodzenia osobom stanowiącym zarząd, w przyszłych ich działaniach." *Birż. Wied.* z tego powodu mówią: „Od 1-go września rozpoczął swe działania główny zarząd prasy. Redakcje niektórych dzienników i czasopism pospieszyły tegoż dnia podać deklaracje co do uwolnienia ich od uprzedzającej cenzury. Ze swej strony, przyznając w zasadzie całą wyższość nowego systemu od starego, niezawodnie z niego skorzystamy, ponieważ powinien posłużyć do polepszenia naszego wydawnictwa. Jednakże w obec-

nym czasie może nie osiągniemy tego celu, jeżeli pójdziemy za przykładem innych redakcij. Sądzimy nie bez zasady, że z początku, przy przejściu od cenzury uprzedzającej do karzącej, mogą się natrafić takie nieporozumienia, jakie nie były przewidziane ani przez cenzurę w ogóle, ani przez redakcje w szczególności. Dla tego uznajemy za dogodniejsze, nie unosząc się pospiechem, w rozstrzyganiu tego ważnego pytania, innych redakcij, skorzystać z nadanego nam prawa uwolnienia się od uprzedzającej cenzury wtenczas, kiedy nowy system utrwali się na bardziej określonych podstawach i kiedy nieuniknione nieporozumienia wywołają praktyczne ich rozstrzygnięcie. Nie sądzimy abyśmy przed nowym rokiem mogli z rzeczywistym dla naszego pisma pożytkiem, skorzystać z nowych cenzuralnych przepisów." *Golos* w Nr. z 3 (15) b. m. pisze w tym przedmiocie: „Wczoraj donieśliśmy o otwarciu głównego zarządu prasy. Dziś *Siew. Pocz.* podaje wiadomość, że „według wszelkiego prawdopo-„dobieństwa, działania głównego zarządu, co do wy-„chodzenia bez cenzury niektórych pism, które zło-„żyły kaucję, rozpoczną się w tych dniach," tak że bardzo wkrótce, może jutro, spodziewamy rozmawiać się z czytelnikami bez pośrednictwa cenzury. Z powodu otwarcia tego zarządu, *Siew.Pocz.* zamieściła w swych szpaltach wyliczenie wszystkich przygotowawczych rozporządzeń, uczynionych w tym względzie w ministerstwie spraw wewnętrznych. W obydwóch stolicach odbyta została i przed 15 sierpnia ukończona, szczegółowa rewizja zakładów drukarskich i ułożone zostały przez urzędników do szczególnych poruczeń przy oberpolicmajstrach nowe księgi zawierające dokładny, szczegółowy opis tych zakładów. Po zniesieniu się ministra spraw wewnętrznych z jenerał gubernatorami obu stolic, została ułożona i wniesiona do komitetu ministrów, czasowa ustawa o inspektorach drukarń i t. p. zakładów w St. Petersburgu i Moskwie, która została Najwyżej zatwierdzona w d. 13 sierpnia r. b. Napisana została instrukcja tym inspektorom, dla kierowania się przy wykonaniu poruczonych ich obowiązków. Ogłoszone zostały: a) przepisy o sposobie odbywania handlu roznoszenia płodów druku i nadzorze nad tą gałęzią przemysłu; b) przepisy o sposobie składania deklaracij co do uwolnienia od uprzedzającej cenzury czasopism i złożenia przez ich wydawców kaucij postanowionych przez prawo; c) przepisy o sposobie składania do komitetów cenzury egzemplarzy pism uwolnionych od cenzury i o wydawaniu kwitów z ich odbioru; d) instrukcja dla komitetów cenzury w stolicach co do sposobu nadzorowania pism uwolnionych od uprzedzającej cenzury i e) przepisy sposobu nadzorowania przedstawień na scenie utworów dramatycznych. Ułożone zostały i wydrukowane dla kierowania się urzędnikom głównego zarządu prasy: a) zbiór zatwierdzonych przez rząd programów prywatnych czasopism wychodzących w St. Petersburgu i Moskwie i innych urzędowych o nich wiadomości; b) krótki wykład różnych obowiązujących w przedmiocie prasy postanowień. Naczelnikom gubernij i cenzurom zostały zakomunikowane niektóre wskazówki i wiadomości z akt czasu poprzedniego. Ułożona została instrukcja dla spraw głównego zarządu prasy. Zebrane zostały i przygotowane do oddania głównemu zarządowi: korespondencje, dokumenta i różne wiadomości w przedmiocie prasy, znajdujące się dotąd w różnych wydziałach ministerstwa i innych władzach. Nakoniec wydano właściwe rozporządzenia co do utworzenia składu osób głównego zarządu i niektórych podwładnych mu władz." *Siew. Pocz.* donosi: „W skutku złożonych do głównego zarządu prasy deklaracij, zostają od dziś, to jest od 3 (15) września, uwolnione od cenzury (uprzedzającej) następujące czasopisma: *Moskowskija Wiedomosti* wraz z dodatkiem, *Sowremiennaja Lietopiś, Ruskij Wiestnik, St. Peterburgskija Wiedomosti* i *Golos.*"

* (Nowiny dworskie). W niedzielę, d. 29 sierpnia, szanowny sir Andrew Buchanan, poseł nadzwyczajny królowej Wielkiej Brytanji, po powrocie na swoje stanowisko, miał zaszczyt być przyjętym przez Najjaśniejszego Pana na audjencji w pałacu Carskosielskim.— W tymże dniu, p. Manockjee Cursetjee, członek sądu najwyższego w Bombay, i jego córka, mieli zaszczyt przedstawić się Ich Cesarskim Mościom Cesarzowi i Cesarzowej. *(Jour. de St. Pet.)*

* (Nominacje). Przez rozkaz Najwyższy do ministerstwa Dworu Cesarskiego, z dnia 30 sierpnia v. s., mianowani zostali kamerjunkrami Dworu Jego Cesarskiej Mości: członek rady wychowania publicznego w królestwie polskiem Lachnicki; p. o. urzędnika do szczególnych poruczeń przy dyrektorze głównym prezydującym w komisji rządowej spraw wewnętrznych i duchownych, wice-referendarz klasy II-ej przy radzie stanu królestwa polskiego Sobański, i zostający przy ambasadzie ruskiej w Paryżu, jako urzędnik nadetatowy, regestrator kollegjalny Balsch. *(Rus Inw.)*.

* (Awanse). Posunięci zostali z rzeczywistych radców stanu do stopnia tajnego radcy: książę A. Wołkoński, szambelan, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny przy dworze hiszpańskim; K. Kudriawski, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny przy dworze portugalskim; baron Nicolai, poseł nad. i min. pełn. przy dworze duńskim; T. Tutczew, szambelan, zostający przy ministerstwie spraw zagranicznych i prezydujący w komitecie cenzury zagranicznej; Konstanty Złobin, dyrektor archiwów państwa i archiwów głównych ministerstwa w Petersburgu, i M. Giers, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny przy dworze perskim. *(Tamże)*.

* (Jeszcze fałszerze biletów kredytowych ruskich). Sędzia policyjny cyrkułu Lashbet w Londynie, wykrył i przyaresztował całą bandę fałszerzy biletów, złożoną z sześciu osób. Są to niemcy, chociaż dwaj z nich noszą nazwiska angielskie. Pięciu przytrzymano w jednym domu; znaleziono przy nich paczkę 100 fałszowanych biletów pięciorublowych i szkatułkę z różnemi narzędziami do sztychowania. Są jasne dowody, że obwinieni wypuścili w obieg znaczną ilość tych fałszywych biletów. W Liwerpolu w jednym dniu wypuszczono na 15,000 rub. sr. Delegowany z poselstwa ruskiego dla przejrzenia fałszywych biletów urzędnik wskazał na tychże niektóre omyłki drukarskie. *(Birż. Wied.)*

* (Podejrzenie o podpalanie). Właściciel dóbr Mikorski z Kruchowa (pow. Mogilnicki), który trzymany już był raz w więzieniu sądu okręgowego w Trzemesznie jako podejrzany o podpalanie, lecz wkrótce był uwolniony, został obecnie znowu aresztowany, gdyż w dalszym przebiegu sprawy, osoby dobrze poinformowane porobiły zeznania, rzucające nowe na niego podejrzenie. Aresztowanie to wywarło wielkie wrażenie, gdyż p. Mikorski jest powszechnie lubiony.

*(Sprzedaż dóbr). Znany z malowniczego położenia i wspomnień historycznych Ojców, należący dotychczas do p. Przezdzieckiego, nabyty został niedawno przez dwóch kapitalistów pruskich pp. Staub i Adler. Cena wynosząca 200,000 talarów, uważana jest jako bardzo niska przez wszystkich tych, którzy znają dokładnie wspomnioną miejscowość, gdyż z rozległych lasów można takową odzyskać. *(Prov. Z.)*

* (Bank prywatny). Powzięty został projekt założenia w Toruniu banku prywatnego, na wzór istniejącego w Poznaniu stowarzyszenia Tellus. Głównym celem tego nowego banku ma być wspieranie polskich właścicieli dóbr za pomocą pożyczek pieniężnych i zakupywania dóbr ziemskich i realności miejskich, dla utrzymania i pomnożenia dóbr nieruchomych, zostających w ręku polaków. *(Patr. Z.)*

* (Wypadek na kolei). *Kraków, 15 września.* Przedwczorajszej nocy, na stacji Przeworsk, uderzył nadchodzący z Krakowa pociąg towarowy, w skutek mylnego zmienienia wekslu, na pociąg osobowy, zamiast go wyminąć. Ponieważ jednak nadchodzący pociąg zwolnił już znacznie swój bieg, a osobowy pociąg stał spokojnie na miejscu, spotkanie się było zatem słabe. Mimo to z pociągu towarowego wyskoczyły z szyn wagony, które zostały uszkodzone, pociąg zaś osobowy ze Lwowa, spóźnił się wczoraj o kilka godzin. *(Krak. Z.)*

* (Zbiory w Galicji). Z licznych wiadomości nadsyłanych z rozmaitych okolic kraju i czerpanych z najwiarogodniejszych źródeł okazuje się, że tegoroczne żniwa w Galicji uważać można za dosyć dobre. Tegoroczne bowiem plony tak co do swej jakości jak i co do wydatków przewyższają o wiele zeszłoroczne zbiory. *(Lemb. Z.)*

* (Hr. Karnicki). Podług pogłoski podanej przez *Die Pres.*, ma być wkrótce mianowany namiestnik Galicji, na które to stanowisko przeznacza się hr. Karnicki, dotychczasowy poseł austrjacki przy dworze szwedzkim. Podług innej wersji, hr. Karnicki ma być mianowany ambasadorem w Berlinie. *(Nordd. A. Z.)*

* (Zamach na życie ks. Sapiehy). *Osts. Z.* podaje korespondencję z nad granicy polskiej, w której powiedziano między innemi: Nie ulega już najmniejszej wątpliwości, że zamach dokonany w Paryżu na życie księcia Adama Sapiehy, pochodził od emigrantów polskich. Aresztowano już sześciu wychodźców, obwinionych o to, że byli kierownikami i uczestnikami tego zamachu. Powód do tej zbrodni miała dać zemsta osobista, którą książę miał ściągnąć na siebie przez to, że liczni emigranci, których zwerbował poprzednio do powstania, żądali od niego natarczywie wsparcia; lecz książę odprawił ich ostro, a gdy ciż zaczęli mu wyrzucać, że zwerbował ich i stał się przyczyną ich nieszczęścia, książę kazał swej służbie wyrzucić ich za drzwi. Zawziętość większej części emigrantów polskich, cierpiących straszną nędzę, przeciw byłym kierownikom postania, pochodzi między innemi z podejrzenia, że ciż zbogacili się przez przywłaszczenie sobie funduszów narodowych. Z tego powodu wszelka ze strony koryfeuszów powstania odmowa w udzielaniu wsparcia, uważana jest przez niżej stojących emigrantów, jako ciężka krzywda im wyrządzona. — W tym samym przedmiocie *Czas* krakowski pisze: Czytamy w *L'Opinion nationale* co następuje: „W liczbie mylnych pogłosek obiegających z powodu zamachu zabójczego wymierzonego na księcia Sapiehę, jest jedna, którą wypada odeprzeć. Pogłoskę tę podniosła *La France* pisząc wczoraj w wieczór: „Przypuszczają, że był to polak ze stronnictwa egzaltowanego." Od pierwszej chwili ks. Sapieha przewidział tę potwarz; a nazajutrz upoważnił nas osobiście do zaprzeczenia jej najwyraźniej. Ks. Sapieha oświadczył nam, że nie miał żadnego nieprzyjaciela między swymi rodakami, i że cios, którego omal nie padł ofiarą, mógł być chyba wymierzony przez nieprzyjaciół Polski." Tyle *Opin. nat.* Zgadzamy się na wszystko, co tu powiedziane, ale nie możemy przystać na identyfikowanie sobie z Polską, i odmawiamy prawa do tego komukolwiek, choćby stał najwyżej w poważaniu narodu.

Ameryka.

* (Powstanie w Peru.) Jednym z najczynniejszych kierowników powstania, jest jen. Ganseco, b. wice-prezydent rzeczypospolitej i niegdyś przyjaciel prezydenta Pezet'a. Innym przewódcą rokoszu jest jen. Castilla; był on poprzednio prezydentem kongresu w Lima, niedawno zaś wzięty został do niewoli przez prezydenta Pezet, który go trzymał na fregacie parowej. Lecz statek ten dostał się w ręce powstańców, i Castilla, znowu wolny, wystąpił natychmiast ze swą kandydaturą na prezydenta, i zdaje się, że jak skoro obrany zostanie na tę godność, unieważni on natychmiast traktat z Hiszpanią, przeciw któremu protestował od samego początku. *(Nordd. A. Z.)*

Anglja.

* (Odjazd królowej. Książę Walji. Lord Palmerston). *Londyn, 12 września.* Po danem po południu posłuchaniu lordowi Lyons, przed jego odjazdem do Konstantynopola i hr. Gleichen, królowa odjechała wczoraj wieczorem z córkami Heleną, Ludwiką i Beatryksą i z synem Leopoldem z Windsoru do Balmoral, gdzie stanie dziś po południu o godzinie czwartej. Wydano surowy rozkaz, ażeby powstrzymać ludność od wszelkich manifestacij na różnych stacjach. Hr. Russel będzie się znajdował przy dworze królewskim podczas siedmiotygodniowego pobytu w Balmoral—Książę Walji wraz z swoją małżonką, księciem Ludwikiem heskim i jego małżonką, oraz księżniczką Hildą Anhalt-Dessauską przybył wczoraj do Malborough-house.—Lord Palmerston zapadł znowu na dokuczliwą podagrę. Przesłał zawiadomienie do Bristolu, że niepodobną będzie dla niego rzeczą dotrzymać przyrzeczenia i być obecnym w d. 19 b. m. na otwarciu wystawy przemysłowej urządzonej przez rękodzielników. Po Londynie krąży jeszcze pogłoska o blizkiem wystąpieniu z gabinetu lorda Palmerstona, o którym nawet mówiono, że umarł już w skutek gwałtownego napadu podagry. Pogłosce tej jednak natychmiast zaprzeczono i mówią tylko o wstąpieniu do ministerstwa lorda Granville na miejsce pierwszego ministra. *(La Patr.)*

* (Lord Palmerston i p. Gladstone). Lord Palmerston cierpi znowu na podagrę i nie będzie mógł znajdować się 19-go b. m. na otwarciu wystawy w Bristolu. Powiadają, że p. Gladstone, który ma zamknąć tę wystawę, zastąpi obecnie lorda Palmerstona przy otwarciu jej. Pozycja kanclerza skarbu staje się z każdym dniem coraz bardziej wpływową. Sam nawet rząd francuzki stara się o to, ażeby p. Gladstone wszedł do składu międzynarodowej komisji wystawy paryzkiej, albowiem p. Cobden, który miał być komisarzem tej komisji, zmarł. P. Gladstone przyrzekł zadosyć uczynić życzeniu Francji, o ile urzędowe jego zatrudnienia na to pozwolą. *(Nordd. A. Z.)*

Austrja.

* (Kwestja wenecka). Jeżeli mamy wierzyć gazecie *International*, korespondencje z Wiednia zapewniają, że rząd austrjacki ma zamiar rozciągnąć do Wenecji, jak skoro przedstawi się możność, politykę pojednawczą której trzyma się obecnie względem Węgier. Jak sprawy sądowe Węgier i Siedmiogrodu zostały odłączone od takichże spraw w Austrji, tak samo i Wenecja otrzymałaby swój odrębny sąd kasacyjny. *(La Fr.)*

Danja.

*(Wynagrodzenie mieszkańców Jutlandji). Minister finansów na ostatniem posiedzeniu landsthingu przedstawił projekt do prawa dotyczący wynagrodzenia mieszkańców Jutlandji za straty poniesione w czasie wojny; sejm przy drugiem odczytaniu przyjął ten projekt jednogłośnie. *(Le Mon. Un.)*

Hiszpanja.

* (Zjazd monarchów). Prasa hiszpańska wyprowadza jednozgodnie dobre na przyszłość wnioski z serdeczności jaka panowała podczas zjazdu monarchów w San-Sebastian i Biarritz. Dzienniki madryckie powiadają, że czas nie dozwolił monarchom Hiszpanji i Francji rozmówić się o interesach politycznych chwili obecnej, lecz oba zjazdy stanowić będą bezwątpienia punkt wyjścia dla zawiązania ściślejszych pomiędzy obu rządami stosunków. *(La Patr.)*

Niemcy.

* (Kwestja księztw.—Flota niemiecka.) *Die Pres.* podaje korespondencję donoszącą, że Bawarja i Saksonja posłały Austrji i Prusom notę zbiorową, w której oświadczają, że muszą obstawać za swym dotychczasowym sposobem widzenia rzeczy. Obok tego, państwa te mają występować przeciw licznym punktom konwencji gasteińskiej. Faktem jest atoli niezaprzeczonym, że w Berlinie nie otrzymano noty tego rodzaju.—Taż gazeta puściła w obieg wiadomość, powtórzoną przez inne gazety, jakoby rząd austrjacki zamierzał zaprojektować związkowi niemieckiemu plan urządzenia sił morsich, któreby składały się z trzech części: z floty Adrjatyku, z floty morza Niemieckiego i z floty Bałtyku; flota morza Adrjatyckiego ma zostawać pod dowództwem Austji, flota Bałtyku pod rozkazami Prus, dowództwo zaś nad flotą morza Niemieckiego, ma zależeć za każdym razem od uchwały sejmu związkowego. Zdaje się, że nie zastanowiono się nad trudnościami wykonania tego ostatniego warunku, albowiem oprócz Prus, żadne inne państwo niemieckie nie posiada portu wojennego na morzu Niemieckiem. Cały ten projekt jest jak się zdaje wznowieniem dawnego pomysłu bawarskiego, którego myślą ukrytą jest chęć pozbawienia Prus należnego jej wpływu tak na wojska, jak i na marynarkę Niemiec. *(Nordd. A. Z.)*

* (P. May). *Rendsburg, 15 września.* Redaktor May przewieziony został wczoraj ztąd, pod eskortą wojskową i w zamkniętym powozie, na południe, jak powiadają do Friedrichsort, gdzie trzymany będzie tymczasowo. *(Wolffs. T. B.)*

Portugalja.

* (Królestwo portugalscy). Listy z Lizbony zapewniają, że w d. 2 października nastąpi wyjazd króla i królowej Portugalji, którzy mają udać się do Francji dla złożenia wizyty cesarzowi i cesarzowej. *(La Patr.)*

* (Chrzest infanta). Patrjarcha lizboński odniósł się z zapytaniem do stolicy apostolskiej, czy król Wiktor Emanuel zostający pod klątwą kościoła może być ojcem chrzestnym infanta portugalskiego, syna króla Ludwika; ale przed otrzymaniem odpowiedzi z Rzymu, król włoski kazał oświadczyć, że dla uniknienia wszelkich nieporozumień, sam dobrowolnie uchyla się od zadosyćuczynienia prośbie swojego zięcia. *(La Fr.)*

Turcja.

* (Bulgarja). Bulgarowie dopominają się od rządu tureckiego, ażeby w miejscowościach gdzie stanowią oni większość ludności, przeznaczano na biskupów osoby narodowości bulgarskiej, lecz nie greckiej. Wynikły z tego powodu w Widdynie rozruchy, które dzienniki wiedeńskie nadzwyczaj przesadziły. Rozruchy te wymierzone były wyłącznie przeciw biskupowi greckiemu, którego mieszkańcy chcieli porwać i wypędzić. Obecność paszy gubernatora była dostateczną dla przywrócenia porządku. We wszystkich innych częściach Bulgarji, panuje jak najzupełniejsza spokojność; nowe rady prowincjonalne, okręgowe i gminne, utworzone z żywiołów chrześcjańskich, zaczynają funkcjonować pod zwierzchnią administracją Midhata paszy. *(La Patr.)*

Włochy.

* (Powrót papieża. Pożary). Papież powrócił do Rzymu; znaczne tłumy ludu otaczały Ojca św. przyjmując go głośnemi okrzykami. W rozległych lasach Decimo, Castel-Romano i Castel Porriano wybuchły wielkie pożary. *(Nord.)*

* (Układy). Donoszą z Rzymu, że układy co do zawarcia konkordatu z Meksykiem trwają w ciągłem zawieszeniu, gdyż p. Velasquez de Leon oczekuje od cesarza Maksymiljana nowego pełnomocnictwa. *(La Fr.)*

* (Szkoły). Zamknięte seminarja włoskie zostały na nowo otwarte, lecz jako szkoły świeckie. *Nazione* donosi, że fundusze seminarjów zostaną zasekwestrowane i że jedna trzecia część dochodów z nich przeznaczoną będzie dla biskupów na utrzymanie szkół duchownych i zgromadzeń teologicznych, reszta zaś ma być obróconą na szkoły świeckie, a w razie niedostateczności tych dwóch trzecich części, gminy mają resztę dokładać. Nauczyciele będą mianowani przez ministra wychowania publicznego. *(Nordd. A. Z.)*

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Ze Stopnickiego, 1 (13) września 1865 r.

Dzień Imienin Cesarza.—Pomnik wystawiony kosztem włościan stopnickiego powiatu, na pamiątkę ich uwłaszczenia. — Uroczystość poświęcenia pomnika.—Zabawa ludowa.— Bal u pułkownikowstwa Liesieckich.

Dzień radosny Imienin Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, obchodzonym był w Stopnicy nadzwyczajną uroczystością; w dniu bowiem tym nastąpiło uroczyste poświęcenie pomnika wystawionego kosztem włościan stopnickich, na pamiątkę ich uwłaszczenia przez Monarchę. Pomnik ten mógłby się stać ozdobą nawet większego miasta jak Stopnica, uważany bowiem z punktu estetyki, przedstawia zadawalniającą całość.

Na wzniosłej murowanej podstawie, na której szczyt prowadzą wygodne wschody otoczone misterną żelazną poręczą, wznosi się statua z lanego żelaza złocona w ogniu, nieba królowej; pod spodem błyszczy napis złocisty w języku ruskim i polskim: „Cesarzowi Aleksandrowi II, wdzięczni włościanie stopnickiego powiatu".—Ceremonji poświęcenia pomnika dopełnił j. exc. ks. Majerczak, biskup-administrator djecezji, proboszcz stopnicki, otoczony licznem duchowieństwem. Po uroczystej wotywie, śpiewanej przez j. eks. ks. biskupa, i modłach o zdrowie i pomyślność dla Cesarza i rodziny Cesarskiej, cały orszak zgromadzony w kościele, udał się na miejsce w którym wystawiono pomnik. Mowę do zgromadzonych włościan miał ks. Józef reformat, znany w tych stronach z pięknego wysłowienia, w której przedstawił ludowi krzywdy i uciski wiekowe, jako też, że przez cały ciąg dawnych rządów nic dla niego nie zrobiono.

Widok tej sceny uroczystej poświęcenia pomnika, był prawdziwie wspaniałym: błyszczące mundury wojskowe, biskup w pontyfikalnym stroju, otoczony licznym zastępem duchowieństwa, tłum nieprzeliczony włościan w różnobarwnych ubiorach, dymy kadzideł i pieśni religijne wznoszące się ku niebios sklepieniu, a nad całym zgromadzeniem obraz Bogarodzicy, błogosławiący zebranym. Później przemawiali jeszcze do włościan, wójci gmin, przypominając im łaski jakie spłynęły na nich z ręki Monarchy, zachęcając do wdzięczności i wierności; jednogłośne okrzyki były odpowiedzią na słowa urzędników gminnych. Po dopełnionej uroczystości poświęcenia pomnika, włościanie zostali zaproszeni na ucztę ludową, gdzie przy suto zastawionych stołach, raczyli się winem i piwem. Dzień ten pełen uroczystych wspomnień, zakończył bal w zamku u JW. pułkownikostwa Liesieckich, na którym zgromadził się wybór towarzystwa stopnickiego powiatu, z obywateli ziemskich, wojskowych i urzędników, a piękność i świetne toalety dam, przyćmiewały blask kandelabrów i żyrandoli. β

Lublin, 12 września.

Onegdajszy spektakl zakończył szereg przedstawień goszczącej u nas trupy teatru lwowskiego; wesołe operetki, piękne dramata i komedje przebrzmiały jak sen krótkotrwały, miłe po sobie pozostawiając wspomnienia. Jakby dla dopełnienia przyjemnych wrażeń rozbudzonych w ciągu trzydziestu ośmiu przedstawień i godnego zakończenia swych reprezentacji, p. Miłaszewski z zasługującą na pochwałę staranności, wystawił piękną operetkę *Małżeństwo tajemne*, która tak pod względem gry i śpiewu artystów, jako też zajmującej treści i starannego wykończenia pod każdym względem, nic nie pozostawiła do życzenia.

Nie będziemy się już tu wdawać w drobne szczegóły, dosyć powiedzieć, że operetka ta po trzykroć z rzędu podczas ostatnich trzech dni pobytu trupy przedstawioną została, i po trzykroć prawie z coraz większym zapałem przez licznie zebraną publiczność przyjmowaną była, nadmienić tylko musimy, że gra p. Wilkoszewskiego i panny Kwiecińskiej zasłużyła na prawdziwą pochwałę.

Nie możemy także pominąć sobotniego przedstawienia na benefis pani Nowakowskiej, podczas którego, obok *Małżeństwa tajemnego* dano komedję *Dla czego?*—drugi raz już tu przedstawianą.

Benefisowy ten spektakl ulubionej prima donny, śmiało powiedzieć możemy, należał do najświetniejszych; sympatja i życzliwość, jaką sobie benefisantka potrafiła u nas zaskarbić, i z jaką publiczność ją przyjmowała, wyraziła się nie tylko w kwiatach i oklaskach, którymi obsypaną została, ale odbiła się i w szczerych uczuciach, któ[re] w se[rcac]h przyjació i miłośników sztuki miłą zostaną pamiątką.

Do zasługujących na wspomnienie ostatnich przedstawień, należy także komedja z francuzkiego *Oryginały*, w której pomijając wyborną grę pp. Linkowskich i Nowakowskich, musiemy przyznać p. Kalicińskiemu, że tym razem o wiele korzystniej się nam przedstawił; publiczność też złożyła mu dowód, że bez uprzedzenia do osoby, potrafi ocenić prawdziwą wartość gry aktora.

Należy nam także wspomnieć o przedstawieniu danem w dniu 7 b. m. na korzyść tutejszego towarzystwa dobroczynności. Ofiarę tę zawdzięczamy tak samemu dyrektorowi trupy, jak również czynnemu poparciu JW. gubernatorowej Bućkowskiej, głównej protektorce rzeczonego towarzystwa. Przedstawienie to w rezultacie swoim przyniosło czystego dochodu rsr. 110. Pzedstawienie to, które przypadło na dzień rocznicy koronacji Ich C. K. Mości Najjaśniejszego Aleksandra II i Marji Aleksandrównej, zakończone zostało kantatą i dwukrotnem odśpiewaniem hymnu „Boże Cesarza chroń,"—co tem uroczystszą i poważniejszą nadało cechę reprezentacji.

Spodziewamy się, ze p. Miłaszewski opuszczając Lublin, miłe ze sobą zabrał wspomnienia. Składamy również podziękowanie p. Lewandowiczowi, kapelmistrzowi pułkowej orkiestry, który współdziałem swoim wytrwał do ostatka, a pracą i poświęceniem swojem dowiódł, że wytrwałość najtrudniejsze przezwycięża zapory. Orkiestra ta z całą dokładnością i czystością przeprowadzała wszystkie wystawiane operetki, nawet uwertury z klasycznych oper Semiramidy, Normy i Orfeusza, potrafiła z najsubtelniejszem wycieniowaniem wyegzekwować. Podczas oper dyrygował orkiestrą tą, zasiloną kilku amatorskiemi instrumentami, p. Guniewicz, dyrektor muzyki lwowskiej, kompozytor kilku udatnych utworów, z którymi nas zapoznał, a między którymi uwertura zakończona na temat krakowiaka odznacza się pięknąinstrumentacją.

Nie wiemy jak długo cisza napełniać będzie naszą świątynię Melpomeny, gdyż p. Ratajewicz, dyrektor miejscowej stałej trupy, przed rozpoczęciem zimowego sezonu, zamierza przystąpić do wewnętrznej restauracji i odświeżenia teatru. *L.*

Londyn, 12 września 1865 r.

Zjednoczenie polityków angielskich na wystawie sztuk i przemysłu. — P. Disraeli i torysowie. — Właściciele obligów pożyczki skonfederowanej.—Anglik dopominający się o zaszczyt nakreślenia planu gmachu wystawy z 1867 r. — Nowe świętowania robotników.—Jeszcze o irlandczykach i o fenjanizmie.—Co się przytrafiło wczoraj naszym emigrantom

Jeżeli politycy angielscy, spotykając się na hustingsach i w salach pałacu Westminsterskiego, traktują siebie wzajemnie jak gdyby turcy arabów, toczą zawzięte spory, nie szczędzą przycinków i pozwalają sobie nawet na wyrażenia bardzo niegrzeczne, za to rzadko kiedy się przytrafia, ażeby te nienawiści wychodziły na jaw gdzieindziej niż na polu walki politycznej. Tak w tych dniach, na wystawie sztuk pięknych i przemysłu, widziano z przyjemnością, jak liberalni i konserwatyści naradzali się jak najserdeczniej dla zapewnienia powodzenia tej popularnej wystawie i dla spółubiegania się w gorliwości w celu przyczynienia się do zapobieżenia wszelkiej nędzy. Każde stronnictwo ma pretensję do tego, ażeby osiągnąć jeden i tenże sam cel, zależący na polepszeniu bytu i uszczęśliwieniu mas, lecz każde z nich dąży do tego innemi drogami.

Torysowie, pomimo porażki doznanej przy wyborach, nie przestają żywić przekonania, że są powołani do przyczynienia się do odrodzenia Anglji. P. Disraeli zrobił ciekawe obliczenie, którem chciał dowieść, że stronnictwo jego rozporządzać będzie większością 25 głosów więcej niż podczas poprzedniej sesji parlamentarnej, wówczas bowiem stronnictwo to było zawsze w mniejszości w rozprawach, które mogły pociągnąć za sobą zmianę administracji.

Właściciele obligów pożyczki skonfederowanej odbyli wczoraj w London-Tawern naradę pod prezydencją sir Probyn'a Weills, dla zadecydowania, jak nale y postąpić w własnym interesie; wiadomo, że pożyczka ta, emittowana po kursie 80 funt. ster. z procentem 7 od sta, spadła na 7 funt. ster. Właściciele obligów oświadczają, że Stany Zjednoczone nie mają najmniejszego prawa do przywłaszczenia sobie bawełny, która stanowiła gwarancję; że stany skonfederowane są i teraz odpowiedzialne za tę pożyczkę, i że w razie niespłacenia takowej przez stany skonfederowane, Stany Zjednoczone odpowiadają za nią, gdyż przywłaszczyły sobie mienie konfederacji. Pretensje właścicieli obligów skonfederowanych są również nie-

rozsądne, jak gdyby właściciele obligów pożyczki rewolucyjnej polskiej żądali od rządu ruskiego wypłaty za kupony, lub też właściciele obligów Kossutha chcieli zrealizować takowe w Wiedniu.

Będzie to proces dość ciekawy; chciałbym wiedzieć, czy właściciele obligów bawełniczych, którzy przyczynili się do dostarczania Południowi środków prowadzenia wojny z Północą, żądać będą od lorda Palmerstona i hr. Russella, ażeby wypowiedzieli Stanom Zjednoczonym wojnę, dla udzielenia opieki ich wielkim i małym operacjom pokątnym.

P. G. Maw Bucthal Hall, anglik, dopomina się o przyznanie mu własności pomysłu planu przyjętego przez komisję cesarską dla gmachu wystawy powszechnej, która mięć będzie miejsce w Paryżu w r. 1867. P. G. Maw utrzymuje, że podał w r. 1861, w numerze dziennika *Binlder* z 16 lutego, plan kształtu eliptycznego, z ogrodem w środku, z przejściami idącemi ku środkowi i przecinającemi przejścia wiodące na około gmachu, z podziałem jeograficznym i specyficznym, dozwalającym umieścić rozmaite produkta rozklasyfikowane w sekcjach zaokrąglonych i równoległych, z czterdziestoma przedziałami głównemi idącemi w promieniu, w jednakiej odległości od środka i od obwodu. Podobieństwo jest zupełne, a co najważniejsza, p. G. Maw posyłał kopję tego planu panu Mocquard, szefowi gabinetu cesarza francuzów, autor zaś planu nie otrzymał pokwitowania z odbioru.

Mamy tu nowe świętowania cieślów i mularzy, a w Straffordshire zaczynają świętować robotnicy kuznic.

Rząd jest mocno zaprzątniony postawą irlandczyków. *Fenianizm* bardzo go niepokoi; fenierowie gromadzą się i odbywają ćwiczenia w użyciu broni, lecz ponieważ jest im to wzbronionem, przeto odbywają musztry po nocach. Znaczna liczba fenierów bawi w Stanach Zjednoczonych, i ci wzywają swych braci z Irlandji i chcą zdobyć Kanadę dla założenia tam nowej dla siebie ojczyzny. Sądząc z tego co powszechnie powiadają, irlandczycy są jedynie narzędziami chciwych ludzi ze Stanów Zjednoczonych, i w razie pokuszenia, nie osiągnęliby żadnych prawie dla siebie samych korzyści.

Donosiłem poprzednio, że nasi emigranci polscy uzyskali od rządu angielskiego zapomogi. Kupiec korzenny Michalski i restaurator piwnicy pod orłem białym byli z tego zachwyceni, wszystkie bowiem pieniądze emigrantów przechodziły do ich kieszeni. Lecz wczoraj kilku polaków pijanych wyszło, zataczając się, z szynku Michalskiego; policja przytrzymała ich i odprowadziła do konstabla. Po należytem wybadaniu, zaniesiono skargę do policji, która postanowiła, że wszyscy polacy, którzy napotkani będą w stanie opilstwa, zostaną pozbawieni zapomogi. Podobna groźba zatrwożyła naszych bohaterów, którzy postanowili nie pić odtąd w miejscach publicznych.

M. A.

Korespondencje Handlowe Dzien. Warsz.

Królewiec, 12 września 1865 r.

W ostatnich dwóch tygodniach, żadna szczególna zmiana w położeniu tutejszego targu zbożowego, nie zaszła. Spekulanci nasi, najczęściej kupcy polscy, opierając się na bardzo kiepskim zbiorze, spekulują na podwyższenie się cen, gdy tymczasem z zagraniey od dziesięciu dni coraz niższe ceny nam notują. Jest to dowód, iż na placach zagranicznych konsumcyjnych, nie brak jest ani zapasów, ani dowozów i że zbiór tegoroczny powszechnie dobrze musiał wypaść. Tego spekulanci polscy uznać nie chcą, albo nie umieją, sądząc że Polska tak jak dawniej spichlerzem jest Europy i że, jeżeli ceny tam się poruszą, to i królewieckie ceny podnieść się muszą. Tak jednakże nie jest wcale;—Królewiec bowiem nie konsumuje dowozów Polski, ale je dalej do krajów konsumcyjnych exportuje, dokąd przy obecnych środkach komunikacyjnych, z najdalszych stron, w łatwy sposób, dowozy dochodzą, ceny zatem tutejsze od potrzeb owych krajów się regulują, a nie do cen, jakie są w Polsce. Dawniej, kiedy jeszcze parowców nie znano, Anglja notowała ceny swe podług żądań portów baltyku, dzisiaj zaś stanowimy tylko, jedną małą cząstkę w ogromie produkcji ogólnej. Na poparcie tego, dość jest nadmienić, iż ztąd, mówię ztąd posłano w zeszłym tygodniu kilkanaście już ładunków pszenicy do Kowna i Wilna (!), co jasno dowodzi jak nędzny tam nieurodzaj, a mimo to, ceny w Anglji spokojnie się zniżają.

Tutaj obecnie ceny są następujące: *Pszenica* mocno

pstra	126/7 f. hol.	po 76—80	srg. pr.	84	f. w. p.
pstra	—	„ 74—76	„	—	„
czerwonawa	125/6 —	„ 72—73	„	—	„
Żyto na miejscu	121/2 —	„ 48—50	„	80	„
na wiosnę 1866	121/2 —	„ 53—53½	„	—	„
na maj i czerw.	121/2 —	„ 54—54½	„	—	„
Groch biały do gotowania		„ 60—62	„		za szefel.
szary	„	„ 70—72	„		„
na paszę		„ 40—45	„		„
Jęczmień duży	107/8 —	„ 40—41	„		„
mały	105/6 —	„ 36—38	„		„
Owies piękny, świeży		„ 25—26	srg. pr.	50	f. w. p.

Wilh. Majde.

Kronika.

* (Towarzystwo kawalerów). W Wiedniu utworzyło się towarzystwo kawalerów (Gesellschaft von Hagestolzen). Założycielem tego towarzystwa jest urzędnik, kawaler, który ciągle zwiedza hotele i restauracje w celu pozyskania stronników, mając przy sobie pisma, obejmujące cel i środki stowarzyszenia, które zobowiązuje się wyszukać dla swoich członków dobre i cnotliwe żony; zaleca panny, odznaczające się moralnością i skromnością, obce wadom naszego wieku, nieznające zbytku ani kokieterji, nieprzyjaciółki krynolin i strojów; słowem, prawdziwe ideały jeneralnego prokuratora Dupin. W takimże celu założyciel zamierza uorganizować i żeńskie towarzystwo. Subskrypcja idzie pomyślnie i w tych dniach towarzystwo rozpocznie swe czynności.

Rozkład jazdy na kolejach żelaznych Warszawsko - Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.

Pociągi osobowe odchodzą.

a. Na drodze żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej: z Warszawy o godzinie 6-tej rano; ze Skierniewic o godz. 7 m. 44 rano; z Piotrkowa o godz. 9 m. 47 rano; z Częstochowy o godz. 11 m. 56 rano, staje w Sosnowcu o godz. 2 m. 10 po południu; w Granicy o godz. 2 m. 3 po południu; łączy się z pociągami zagranicznemi które przybywają: do Krakowa o godzinie 5 m. 22 po południu; do Lwowa o godz. 8 m. 32 po południu; do Wiednia o godz. 5 m. 18 rano na drugi dzień; do Wrocławia o godz. 8 m. 32 wieczór; do Berlina o godz. 5 m. 40 rano na drugi dzień; do Drezna o godz. 3 m. 45 rano na drugi dzień.

Uwaga. Pociąg ten komunikuje się z pociągiem towarowo-osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej który wychodzi: ze Skierniewic o godzinie 8-ej rano; z Kutna o godz. 10 m. 25 rano; z Włocławka o godz. 12 m. 40 po południu, a staje w Aleksandrowie o godz. 2 po południu; w Bydgoszczy o godz. 6 m. 14 po południu; w Gdańsku o godz. 11 m. 40 wieczór.

b. Na drodze żelaznej Warszawsko - Bydgoskiej: z Warszawy o godzinie 2 po południu; ze Skierniewic o godz. 3 m. 55 po południu; z Łowicza o godz. 4 m. 20 po południu; z Kutna o godz. 5 m. 25 po południu; z Włocławka o godz. 6 m. 45 po południu, staje w Aleksandrowie o godz. 7 m. 40 wieczorem; łączy się z pociągami zagranicznemi które przybywają: do Torunia o godz. 9 m. 3 wieczór; do Bydgoszczy o godz. 10 m. 24 wieczór; do Berlina o godz. 5 m. 30 rano na drugi dzień; do Brukseli o godz. 5 rano trzeciego dnia; do Paryża o godz. 10 m. 15 rano trzeciego dnia.

Pociągi osobowe przychodzą.

a. Z drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej: do Warszawy o godzinie 9 m. 15 wieczór—wychodząc: z Sosnowca o godz. 12 m. 54 po południu; z Granicy o godz. 12 m. 50 po południu; z Częstochowy o godz. 3 m. 11 po południu; z Piotrkowa o godz. 5 m. 24 po południu; ze Skierniewic o godzinie 7 m. 35 wieczór.

b. Z drogi żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej: do Warszawy o godz. 3 m. 20 po południu—wychodząc: z Aleksandrowa o godz. 9 m. 25 rano; z Włocławka o godz. 10 m. 20 rano; z Kutna o godz. 11 m. 45 rano; ze Skierniewic o godz. 1 m. 30 po południu.

Uwaga. Pociąg ten komunikuje się z pociągiem towarowo-osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej który wychodzi: ze Skierniewic o godz. 4 po południu; z Piotrkowa o godz. 7 m. 45 po południu; staje w Częstochowie o godzinie 11 m. 5 wieczorem i tamże nocuje.

* W dniu 4 (16) września r. b. przyjechali do Warszawy: jenerał-adjutant baron *Korf* i jenerał-lejtnant *Minkwitz* z Rokicin, tajny radca *Masson* z zagranicy; wyjechali: jenerał-lejtnant *Bellegarde*, rzeczywisty radca stanu szambelan *Suszczew*, radca stanu książę *Oboleński* do Petersburga, p. o. sekretarza stanu przy radzie administracyjnej *Zaborowski* do Niemiec; w dniu 5 (17) września przyjechał gubernator cywilny gubernji płockiej baron *Medem* z Płocka, wyjechali: jenerał-adjutant *Totleben*, jenerał-major *Feuchtner* do Iwangorodu.

* *Listy niewłasciwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 16 września 1865 r. a mianowicie, pod adresem: Zelik Herszfeld w Moskwie, Emil Prenicz w domu Onichimowskich w Lipowej przez Brześć-Litewski, Grzegorz Jakowenko w Iwanowkie Ekaterynosławskiej gubernji, Józefa Płachowa w Petersburgu, Karolina Zatórska w Białym-Stoku, Maksimowa w Egorewsku Rażańskiej gubernji;—w dniu 17 Września r. b. Kasper Kołudzki w Palibinie przez Newel Witebskiej gubernji, Władysław Federowicz w Twerze, Wincenty Kawiński w Brześciu-Litewskim, Türk w Petersburgu, Marta Grabowska w Turnie przez Brześć-Litewski, Karolina Zatorska w Białym-Stoku, Pawlicki w Zalesicach bez oznaczenia stacji pocztowej, Szlama Słowicki w Wołkowysku, Eliza Brajnern bez oznaczenia miejsca, list bez adresu opieczętowany opłatkiem.

* W dniu 4 (16) września 1865 roku urodziło się w Warszawie: *Chrześcjan*: płci męzkiej 2, żeńskiej 2; *Starozakonnych*: męzkiej 8, żeńskiej 13; razem 25; zaślubieni, *Starozakonni*: Edelbaum Rafał pis. pryw., z Szpatzenkopf Chaną; Satendetur Mendel kraw., z Biberfeld Fajgą; zmarli *Chrześcianie*: Zurawski Paweł lat 75 b. ofic. b. wojsk pol.; Osmulska Marjanna lat 37 żona obyw.; Chojnacki Tomasz lat 50 propin.; Szreder Rozalja lat 65; Gruszczyńska Wiktorja lat 20; Piotrowska Agnieszka lat 58 wyrobn.; Dąbrowski Mateusz lat 29 wyrobn.; Haintze Jadwiga lat 54 służ.; Szwebel Aleksander lat 2 syn kow.; Krzywicki Wacław rok 1 syn szlif.; Jemielewski Kazimierz rok 1 i pół syn urzędn.; Bielecka Feliksa rok 1 i pół cór. żołn.; Orłowska Feliksa rok 1; Zukowska Józefa lat 2 i pół cór. żołn.; Gajewska Zofia lat 8 cór. rejen.; Plewicka Karolina mies. 3; Flaszyńska Julja mies. 7 cór. kraw.; Szynkowski Jan lat 2 syn oficjal.; Szener Weronika mies. 5 wych. dziec. Jezus; Komorowski Antoni mies. 3 wych. dziec. Jezus; Neubauer Marjan dni 8 syn wyrobn.; Dominiak Marjanna dni 12 cór. wyrobn.; Zajdel Ignacy dni 7 syn wyrobn.; Stekmiller Stanisław dzień 1; dziecię płci męzk. nież. urodz.; *Starozakonni:* Jungfer Chana rok 1 i pół; Orenstein Dyna rok 1; Hudszyr Jochwet mies. 5; Kronental Mendla mies. 10; dwoje dzieci płci męzk. nież. urodz

Kalendarz.

We wtorek, 19 września. — śśw. Konstancji i Januarjusza męcz. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 41; zach. o godz. 6 min. 5.

We środę, 20 września. — św. Eustachjusza męcz. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 44; zach. o godz. 6 min. 3.

Widowiska.

W Poniedziałek, 6 (18) września.

TEATR ROZMAITOŚCI. — Zemsta za mur graniczny.—(Zacznie się o godzinie 9½).

We Wtorek, 7 (19) września.

TEATR WIELKI.—Ernani.—(Zacznie się o godz. 7.

W dniu 4 (16) września było osób:—W teatrze Wielkim 900.

W dniu 5 (17) września było osób:—W teatrze Wielkim 1,000.—Rozmaitości 800.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 6 (18) Września 1865 r.

			Żądano Rs.	Żądano Kop	Płacono Rs.	Płacono Kop
Monety.						
Pół-Imperjały Rosyjskie			—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne			—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie			—	—	—	—
Pruski Kurant			—	—	—	—
Papiery.						
Obligi Skarbu za 100 Rs. (oprócz kupo.)			86	38⅓	—	—
Listy Zastawne białe III Okresu (oprócz kuponu) za 15 Rs.			—	—	—	—
ditto Serja II			12	93⅔	12	90⅔
Obligacje Częst. na 500 Zł. (opr. kupo.)			—	—	—	—
Cert. Banku na Oblig. Cząstkowe			—	—	—	—
lit. A. na 300 Zł.			—	—	—	—
„ „ lit. B. na 200 Zł. bez proc.			—	—	—	—
„ „ procentowe			—	—	—	—
Dowody Komis. Centr. Likwi. za 100 Zł.			—	—	—	—
Rosyjska pożyczka z r. 1854 opr. kupon.			—	—	—	—
„ „ z r. 1855			—	—	—	—
Rosyj. pożyczka prem. z 1865 (op. kup.)			107	50	—	—
Metaliki Lutowe			—	—	100	33
„ Sierpniowe			—	—	100	17
Bilety Banku Państwa Rosyjskiego			91	50	91	—
Obligi Wspólki Żeglugi Parowej w Królestwie Polskiem po Rs. 750			—	—	—	—
Akcje Wspólki Żegl. Parow. po rs. 100.			—	—	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych			—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Bydgoskiej, po Rsr. 100 i 500			72	50	72	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.			78	—	77	75
Obligacje Kolei Żelaznej Warszawsko-Petersburgskiej za rs. 100			—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Terespols. (oprócz kuponu)			101	—	100	50
Weksle.						
Amsterdam	250 Zł. hol.	3 m.	—	—	—	—
Berlin	100 Talar.	2 m.	112	35	112	20
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	112	20	112	5
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	171	75	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	65	7	64
Moskwa	100 Rs.	1 m.	—	—	—	—
Petersburg	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Paryż	300 Fran.	2 m.	91	65	91	
„	„ „	1 m.	—	—	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	104	40	—	—
Wrocław	100 Tal.	2 m.	—	—	—	—

Wartość kuponu bieżącego od Obligów Skarbow. Rs. 1 k. 86⅔
„ „ „ od Listów Zastawnych kop. 14½
Od rosyjskiej porzyczki z roku 1854 rs. — kop. —

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE

(*N. D. 3445*) *Rejent Kancelaryi Ziemiańskiej Gubernji Płockiej.*

Z powodu śmierci:

1. Dobrowolskiej Balbiny, współwłaścicielki nieruchoności Płockiej Nr. 234.
2. Dąbkowskiego Polikarpa współwłaściciela dóbr Chrostowa A z Ostrołęckiego.
3. Radzickiego Józefa Prospera 2ch imion właściciela ścieśnienia w dziale III pod Nr. 2 na dobrach Czarnocinku z Przasnyskiego zapisanego.
4. Smolińskiego Jana, wierzyciela dóbr Sulkowo Jasionki A z Mławskiego.
5. Czaplickiego Karola, wierzyciela dóbr Kowalewka, z Okregu Płockiego; toczy się postępowanie spadkowe, w dniu 7 (19) Grudnia r. b. ukończyć się mające, wzywam przeto interesentów, aby w dniu tym do regulacji stanęli.

Płock d. 30 Maja (11 Czerwca) 1865 r.
Holtz. (8771)

(N. D. *3446*) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Zamojskiego.*

Z powodu nastąpionej śmierci Anny z Koszarskich Bielańskiej współwłaścicielki kamienicy w mieście Fortecy Zamość pod Nr. 24 położonej, otworzył się spadek do regulacji którego przedemną Pisarzem odbyć się mającej na dzień 17 (29) Listopada r. b. termin prekluzyjny oznacza się.

Szczebrzeszyn d. 10 (22) Maja 1865 r.
Urbanowski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(*N. D. 5270*) *Bank Polski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 8 (20) Września r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń Banku Polskiego, odbędzie się licytacja przez opieczętowane deklaracje na sprzedaż dóbr Woźniki, w Okręgu Zgierskim, Powiecie Łęczyckim, Gubernji Warszawskiej położonych. Szacunek do licytacji dóbr tych ustanawia się na rs. 3430.

Vadjum do licytacji wymagane jest w kwocie rs. 343.

Z sumy szacunkowej pozostawia się przy gruncie dóbr, pożyczka Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w sumie rs. 2550 hypotekę obciążająca, a po strąceniu umorzenia po włącznie ratę Czerwcową r. b. rs. 1774 k. 25 1/2 wynosząca, Resztę szacunku nad tę należność i nad vadjum, czyli sumę rs. 1312 k. 74 1/2 wraz z kwotą na licytacji postąpić się mającą, zapłaci nabywca podług własnego wyboru gotowizną albo listami likwidacyjnemi zaraz po wydaniu przez Rząd tychże listów likwidacyjnych dla dóbr Woźniki.

Szczegółowe warunki przejrzeć można każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych w biurze Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego. O stanie dóbr przekonać się można na miejscu.

Deklaracje podług wzoru niżej podanego napisane, bez skrobań poprawek i przekreśleń, z wyrażeniem liczb literami, adresować należy: „do własnych rąk Prezesa Banku Polskiego, deklaracja do kupna dóbr Woźniki'' i do tej deklaracji dołączyć kwit Kasy Banku na vadjum wyżej oznaczone, wniesione w gotowiźnie lub papierach publicznych procentowych.

Deklaracje przyjmowane będą do d. 8 (20) Września r. b. do godziny 12 w południe.

Warszawa d. 20 Sierpnia (1 Września) 1865 r.
Vice Prezes,
Rzeczywisty Radca Stanu, S. Schemioth.
(3) Naczelnik Kancelarji, J. Makulec.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Banku Polskiego z d. 20 Sierpnia (1 Września) r. b. Nr. 26,011, podaję niniejszą deklarację, iż dobra Woźniki w Okręgu Zgierskim, Powiecie Łęczyckim położone, obowiązuję się kupić za sumę rubli srebrem (wypisać literami ofiarowaną sumę) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych, które mi są wiadome, objętym.

Kwit na złożone w Kasie Banku vadjum w sumie rs. 343 (wypisać sumę literami) dołączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w . . . . . pod Nr. . . . (wypisać)

Pisałem w . . . . dnia . . .
(podpisać imię i nazwisko).

(*N. D. 5269*) *Rząd Gubernjalny Warszawski.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych, iż dnia 13 (25) Września r. b. w biórze Rządu Gubernjalnego Warszawsbiego, poczynając od godziny 11 z rana, odbywać się będą licytację na dostawę przez jednoroczny przeciąg czasu, poczynając od dnia 19 Września (1 Października) r. b. żywności, jako to: do dwóch więzień w Warszawie, aresztu policyjnego przy Magistracie miasta stołecznego Warszawy i aresztu włóczęgów i spisowych przy Rządzie Gubernjalnym, tudzież do więzień w Piotrkowie, Sieradzu, Kaliszu, Łęczycy i Brześciu Kujawskim.

Licytacja przez podania głośne in minus zacznie się od 7 kop. sr. za dzienną porcję żywności aresztanta i włóczęgi, a od 7 i pół kop. sr. za spisowego w ciągu roku dostawionego.

Ubiegający się o te dostawy, złożą na vadjum gotowizną lub papierami procentowymi w kasie Gubernjalnej Warszawskiej upoważnionej do przyjmowania takowych i wydawania odpowiednich na to dowodów, mianowicie do dostaw w Warszawie po rs. 2,340 w Sieradzu i Kaliszu po rsr. 750, do trzech zaś innych po rs. 500.

Bliższa wiadomość o warunkach tej entrepryzy powziętą być może w biórze Rządu Gubernjalnego w wydziale policyjnym w godzinach biurowych.

Warszawa d. 17 (29) Sierpnia 1865 r.
Z upoważnienia Gubernatora,
Radca Gubernjalny, Vorhat.
Za Naczelnika Kancelarji, Krauze.

(*N. D. 5347*). *Rząd Gubernjalny Płocki.*

W skutek reskryptu Komisji Rządowej P. i S. z dnia 13 (25) Sierpnia roku b. Nr. 41060, podaje do powszechnej wiadomości, iż w celu przedzierżawienia dochodów konsumcyjnych z miasta Nowego miasta na koszt i odpowiedzialność niewypłatnego dzierżawcy, odbywać się będzie w biurze Rządu Gubernjalnego tutejszego dnia 6 (18) Września r. b. licytacja in plus, od sumy rs. 756 rocznie po pierwszej licytacji przez plus licytanta zadeklarowanej, a to na czas od daty licytacji, do końca roku 1866. Warunki do licytacji i obowiązki dla pluslicytantów przepisane są te same, jakie do wszystkich dzierżaw tego rodzaju ogłoszone były w Dzienniku Warszawskim Nr. 236, 241, 247, i w Dzienniku Gubernjalnym Nr. 41, 42, 43, z r. z. 1864. Wzór do deklaracji poniżej zamieszcza się, vadjum do licytacji złożone być winno do kasy Gubernjalnej tutejszej w sumie rs. 76 gotowizną, lub w papierach na kaucje przyjmowanych.

Płock d. 24 Sierpnia (5 Września) 1865 r.

Wzór do deklaracji na papierze stemplowym ceny kop. 30.

W skutek ogłoszenia Rządu Gubernjalnego z dnia 24 Sierpnia (5 Września) r. b. Nr. 41050, przy dołączeniu świadectwa kwalifikacyjnego warunkami licytacyjnemi wymaganego i kwitu na vadjum w sumie rs. 76 w depozycie kasy Gubernjalnej Płockiej złożone, podaję niniejszą deklarację, przez którą obowiązuję się za dzierżawę dochodów konsumcyjnych z miasta Nowego miasta, na czas od włącznie dnia 6 (18) Września r. b. do końca 1866 r. płacić Skarbowi Królestwa rocznie sumę rs. N. wyraźnie (wypisać literami) poddając się zarazem wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi i kontraktowemi objętym. Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1864 roku.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).
w z. Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernjalny, Statkowski.

(N. D. 5284) *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej że w 14 (26) Września r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus, przez opieczętowane deklaracje, na wzniesienie zabudowań drewnianych po za rogatkami przy drodze idącej z Powązek do wsi Górce służyć mających na zakład padlin zwierzęcych od sumy na rs. 5020 kop. 56¼ obliczonej a w warunkach i wykazie kosztów zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego a w tych wyraźnie literami, bez skrobań, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone vadjum w ilości rs. 502 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, oraz plany wystawić się mających zabudowań i wykaz kosztów są do przejrzenia w wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 18 (30) Sierpnia 1865 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklaracją, iż podejmuję się wystawienia zabudowań drewnianych, po za rogatkami, przy drodze idącej z Powązek do wsi Górce, służyć mających na zakład padlin zwierzęcych podług planów przez Magistrat przedstawionych, za sumę anszlagową wynoszącą rs. 5020 kop. 56¼ (wypisać literami i odstąpuję od takowej procentów N N (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Vadjum w ilości rs. 502 na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N.
Pisałem d. N mca 1865 r
(podpisać imię i nazwisko)

(N. D. *5446*) *Urząd Konsumcyjny Miasta Stołecznego Warszawy.*

Z powodu, że obwieszczona poprzednio licytacja na entrepryzę opalania drzewem 23 pieców w domkach strażniczych nadwiślańskich i lokalach ekspedycji rogatkowych i wodnych, przez ciąg sześciu miesięcy zimowych 1865/6 roku, dla braku konkurentów, nie doszła do skutku, Urząd Lonsumcyjny przeto, podaje do wiadomości powszechnej, że w biurze jego mieszczącem się w gmachu rządowym przy ulicy Leszno pod Nr. 706, odbędzie się ze skróconym terminem, to jest w dniu 10 (22) Września b. r. o godzinie 11 z rana, ponowna na tę entrepryzę licytacja in minus przez deklaracje opieczętowane, od kwoty podwyższonej rsr. 6 kop. 30, wyraźniej rubli srebrem sześć kopiejek trzydzieści, za opał jednego pieca miesięcznie.

Do licytacji tej przypuszczeni będą wszyscy bez żadnego wyłączenia konkurenci.

Mający chęć podjęcia się tej entrepryzy, winni złożyć deklaracje opieczętowane, na ręce Naczelnika Urzędu Konsumcyjnego, najdalej do godziny 11 z rana, w dniu do licytacji oznaczonym, czysto, bez poprawek, skrobań, oraz przekreśleń napisane i w nichj wyraźnie wymienić literami kwotę, za jaką posługi tej podjąć się deklurują.

Do deklaracji dołączone być ma zaświadczenie Kasy Urzędu Konsumcyjnego, lub innej rządowej, na złożone vadjum rsr. 150, wyraźnie rubli srebrem sto pięćdziesiąt, które każdodziennie w Kasie tutejszej, aż do dnia licytacji i w tym ostatniem dniu, lecz tylko do godziny 10 z rana, składane być mogą.

Warunki licytacyjne, każdodziennie w oddziale ogólnym biura tutejszego, są do przejrzenia.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Urzędu Konsumcyjnego z dnia 25 Sierpnia (6 Września) 1865 r. Nr. 7,573, podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się podjąć opalania drzewem 23 pieców, w domkach strażniczych nadwiślańskich i lokalach ekspedycji rogatkowych i wodnych, przez ciąg sześciu miesięcy zimowych 1865/6 r. to jest od dnia 4 (16) Października r. b. do dnia 3 (15) Kwietnia 1866 r. za kwotę (tu wymienić literami kwotę, za jaką przedmiotową posługę uskuteczniać obowiązuje się) za opalanie jednego pieca miesięcznie, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znane i te w zupełności przyjmuję, przytem załączam zaświadczenie Kasy N. na złożone tamże vadjum N. które w razie nie utrzymania się przy licytacji, sam odbiorę, lub o odesłanie pocztą do N. na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1865 r. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko.)

Warszawa d. 25 Sierp. (6 Wrześ.) 1865 r.
p. o. Naczelnika Kancelarji Witkowski.
Sekretarz Urzędu Leśniewski.

(N. D. 5447) *Urząd Konsumcyjny miasta Stołecznego Warszawy.*

Z powodu, że obwieszczona poprzednio licytacja, na dostawę 75 i 1/4 sążni całokubicznych drzewa sosnowego do opału, dla służby tutejszej potrzebnego, dla braku konkurentów nie doszła do skutku, urząd konsumcyjny przeto, podaje do wiadomości powszechnej, że w biurze tutejszem mieszczącem się w gmachu Rządowym przy ulicy Leszno pod Nr. 706, odbędzie się ze skróconym terminem, to jest w dniu 9 (21) Września b r. o godzinie 11 z rana, powtórna na tę dostawę licytacja in minus przez deklaracje opieczętowane, od kwoty podwyższonej do rs. 10 (wyraźnie rubli srebrem dziesięć,) za jeden sążeń wraz z odwózką.

Do licytacji tej przypuszczeni będą samijedynie utrzymujący magazyny drzewa opałowego.

Mający chęć podjęcia się tej dostawy, winni złożyć deklaracje opieczętowane na ręce Naczelnika Urzędu Konsumcyjnego, najpóźniej do godziny 11 z rana w dniu do licytacji oznaczonym, czysto, bez poprawek, skrobań, oraz przekrсślań napisane, i w nich wyraźnie literami wymienić sumę, za jaką dostawę jednego sążnia wraz z odwózką, podjąć się obowiązują.

Do deklaracji dołączone być winno zaświadczenie kasy urzędu konsumcyjnego lub innej Rządowej, na złożone vadjum rs. 187 kop. 50, wyraź. rubli sr. sto ośmdziesiąt siedm kopiejek pięćdziesiąt, które każdodziennie w kasie tutejszej aż do dnia licytacji, i w tym ostatnim dniu, lecz tylko do godziny 10 z rana, składane być mogą.

Warunki licytacyjne codziennie w Oddziale Ogólnym biura tutejszego są do przejrzenia.

Wzór do Deklaracji.

W skutek ogłoszenia Urzędu Konsumcyjnego z dnia 25 Sierpnia (6 Września) b. r. Nr. 7572, podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się podjąć dostawy 75 i 1/4 sążni całokubicznych trzymających we wszystkich wymiarach po stóp 6, objętości stóp sześciennych 216, dla służby konsumcyjnej, sążeń jeden z odwózką po rs. (tu wymienić literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znane, i te w zupełności przyjmuję; przytem załączam zaświadczenie kasy N. na złożone tamże vadjum N. które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o odesłanie tegoż pocztą do N. na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N dnia N. roku 1865 (podpisać wyraźnie imie i nazwisko.)

Warszawa d. 25 Sierp. (6 Wrześ.) 1865 r.
P. o. Naczelnika urzędu, Witkowski.
Sekretarz urzędu, Leśniewski.

(N. D. 5516) *Окружное Интендантское Управление.*

Окружное Интендантское Управленіе Варшавскаго военнаго Округа дѣлаетъ извѣстнымъ, что согласно положенію Военнаго Совѣта, въ Варшавскомъ Военно Окружномъ Совѣтѣ будутъ произведены 20 и 24 чиселъ сего Сентабря торги на поставку въ Варшавскій Интендантскій складъ Коммисаріатскихъ вещей, требующихся на 1866 годъ, а именно: холста рубашечнаго 1,266,385 ар., подкладочнаго 1,523,411 арш и торбочнаго 6,000 ар., голицъ 2,057 п. варегъ 1,505 п., Кепегъ 392 п., крышъ къ потинкамъ 88, перчатокѣ безъ крагъ 1,974 п. Султановъ пѣхотныхъ: черныхъ 2,955 и красныхъ 262.

Торги будутъ произведены изустные съ допущеніемъ запечатанныхъ объявленій. Въ обеспеченіе неустойки должны быть представлены залоги на 15% подрядной суммы. Подряды будутъ утверждены Военно-Окружнымъ Совѣтомъ, если объявленныхъ цѣны не будутъ превышать предварительно назначенныхъ Военнымъ Совѣтомъ.

Подробное объявленіе Главнаго Интендантскаго Управленія о назначеніи торговъ, условія, на основаніи коихъ должны быть исполнены подряды, а также описаніе вещей предлагаемыхъ въ поставку, опубликованы въ С. Петербугскихъ, Московскихъ и Сенатскихъ вѣдомостяхъ, въ Августѣ мѣсяцѣ и сверхъ того желающіе могутъ ихъ читатъ въ Окружномъ Интендантскомъ Управленіи, въ Присутственное время каждаго дня.

Производство торговъ назначается въ Присуственномъ залѣ Окружнаго Интендантскаго Управленія.

Г. Варшава 2 Сентабря 1865 г.
Окружной Интендантъ,
Генералъ Маіоръ, Хоментовскій.

(N. D. 5503)

Z upoważnienia władzy wyższej, znajdująca się w Pałacu Prymasowskim drukarnia, składająca się z liter, czyli czcionek różnogatunkowych, z jednej prasy nowej, z dwóch już używanych; z kaszt drukarskich i innych przyrządów, sprzedaną zostanie, więcej dającemu, przez licytację publiczną w dniu 16 (28) Września r. b. o godzinie 11-ej z rana.

Drukarnia ta, codziennie obejrzaną być może z rana od godziny 10-ej do 12-ej. Każdy stający do licytacji, złożyć winien vadjum w ilości rsr. 50, kto się przy licytacji utrzyma, natychmiast resztę postąpionej oferty złożyć, a samą drukarnię najdalej w ciągu dni trzech w zupełności zabrać winien. Nieutrzymującemu się przy kupnie, vadjum zaraz po licytacji zwrócone będzie. Koszta ogłoszenia licytacji, plus licytant zapłacić będzie obowiązany.

(*N. D. 5275*) *Naczelnik Powiatu Radzyńskiego.*

Podaję do powszechnej wiadomości, że w d. 15 (27) Września o godzinie 1-ej z rana w biórze Powiatu tutejszego odbywać się będzie in minus przez opieczętowane deklaracje licytacja na wybrukowanie ulicy Chełmskiej w mieście Parczewie od sumy anszlagowej rs. 1,579 kop. 72½.

Każdy przeto mający chęć ubiegania się o tę entrepryzę, powinien w terminie i miejscu oznaczonem złożyć na ręce Naczelnika Powiatu lub jego zastępcy, deklarację opieczętowaną na papierze stemplowym ceny kop. 15 podług wzoru niżej domieszczonego napisaną i

do tej deklaracji dołączyć kwit kasy Skarbowej lub miejskiej na złożone vadium rs. 158, które nieutrzymującemu się zaraz powrócone będzie, a utrzymującemu się po dokompletowaniu do sumy podwójnej pozostanie w depozycie do roku jednego, licząc od dnia zatwierdzenia protokółu odbiorczego.

Anszlag i dalsze warunki każdego dnia w godzinach biórowych, wyjąwszy dni świątecznych, przejrzane byc mogą w biórze Naczelnika Powiatu.

Wzór do Deklaracji.

Wskutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Radzyńskiego z dnia 13 (25) Sierpnia r. b. Nr. 99 1 podaję niniejszą deklarację jako obowiązuje się wybrukować ulicę Chełmską w mieście Parczewie, w ścisłem zastosowaniu się do planu i anszlagu przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych pod dniem 24 Listopada (6 Grudnia) 1862 r. zatwierdzonego za sumę rs. NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych wskazanym.

Kwit kasy N na złożone vadium rs. 158 dołączam pieniądze te, w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o przesłanie na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N.

Pisałem dnia. . . . Miesiąca. . . . 1865 r.

Podpisać czytelnie imię i nazwisko.

Radzyń d. 13 (25) Sierpnia 1865 r.

(3) Radca Kolegjalny, w z. Kośmiński.

(*N. D. 5335*) *Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych*

Podaje do publicznej wiadomości, mianowicie: właścicieli drukarń w mieście Warszawie, że w dniu 13 (25) Września r. b. o godzinie 11-ej przed południem, w gmachu Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, w sali posiedzeń Rady Głównej, odbywać się będzie głośna in minus licytacja, na wydrukowanie sprawozdania z działań i czynności Rady Głównej Opiekuńczej za rok 1864, egzemplarzy 200 w języku polskiem i oddzielnie 50 egzemplarzy w języku rosyjskim.

Warunki licytacyjne, codziennie w Biurze Rady Głównej, w godzinach od 9-ej z rana, do 3-ej po południu przejrzeć można.

Warszawa dnia 3 (15) Września 1865 roku.

w zast. Prezesa,
Członek Rady Głównej Opiekuńczej,
Orłowski.

(*N. D.* 5523) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Edmunda-Apolinarego 2-ch imien Przyłubskiego, właściciela dóbr Osiek Mały, w Okręgu Konińskim, Gubernji Warszawskiej położonych, w tychże dobrach zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całago postępowania subchastacyjnego u Jana Dutkowskiego Mecenasa w Warszawie przy ulicy Orlej pod Nr. 801 i u Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie przy ulicy S-to Jerskiej pod Nr. 1775 zamieszkałych, w poszukiwaniu sumy rs. 24,000 z procentem 5% od dnia 1 Lipca 1863 r. liczącym się (o zaległy procent egzekucja zwyczajna zarządzona) oraz kosztów od Romualda Łuszczewskiego obywatela i właściciela dóbr ziemskich Żelazna z przyległościami w Okręgu i Powiecie Rawskim Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 9 (21) i 10 (22) Czerwca 1864 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Żelazna składające się z jednego kawała ziemi z folwarku i wsi Żelazna, z folwarku Wola Wysoka, z Kolonji Józefatów i Julków, oraz wsi Zajrzew, części lit. A w Powiecie i Okręgu Rawskim Gubernji Warszawskiej w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu Rawskiego w gminie i Parajfi Żelazna, dwiema księgami wieczystemi, to jest dobra Żelazna i Wola Wysoka, z przyległościami oraz dobra Zajrzew z przyległościami objęte, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Romualda Łuszczewskiego należące i w tegoż posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, a na satysfakcją zaległych procentów od kapitału hypotecznego rs. 6,000 wydzierżawienie na lat trzy na rzecz Feliksa Łuszczewskiego protokółem Komornika Proszkowskiego w dniu 22 Kwietnia (4 Maja) 1864 r. sporządzonym dopełnione.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

Wieś Żelazna Dworskie:

1. Dwór masiv murowany parterowy z facjatami gontami kryty, cztery kominy murowane mający. Pod całym dworem są piwnice murowane i dwie stancje suterynowe na kuchnie.
2. Owczarnia wraz z stajniami masiv murowana, gontami kryta na górze której mieści się spichrz.
3. Obora i wozownia z drzewa gontami kryte.
4. Spichrz z drzewa na podmurowaniu z cegieł słomą kryty.
5. Stodół trzy z drzewa słomą krytych, w jednej z nich znajduje się młocarnia i sieczkarnia i z frontu stodoły jest maneż z drzewa.
6. Młyn wodny z drzewa gontami kryty jeden komin murowany mający, o trzech kołach mieści w sobie mieszkanie dla młynarza i z tyłu małą przystawkę z drzewa pod słomą.
7. Karczmą w części z cegeł w części kamienia murowana o jennym kominie murowanym słomą kryta.
8. Dom czyli budynek w 3/4 częściach murowany, a w 1/4 części z drzewa gontami kryty, dwa kominy murowane mający, mieści w sobie kuźnią i mieszkanie dla ludzi dworskich.
9. Budynek murowany gontami kryty, trzy kominy murowane mający, zajmuje takowy służba dworska.
10. Chałup dwie z drzewa słomą krytych po jednym kominie murowanym mających, które zajmuje służba dworska.
11. Dom drewniany słomą kryty, o jednym kominie murowanym, który zajmuje rządca dóbr Jan Frankiewicz.

Do tych należą chlewy z drzewa hontami kryte.

12. Kloaka z drzewa gontami kryta.
13. Gołembnik z drzewa na takimże słupie.
14. Studni drzewem cembrowanych trzy.

Dziedziniec niebrukowany, ogrodzony sztachetami drewnionemi, wszystkie zaś inne ogrodzenia dworskie i wiejskie są z żerdzi.

15. Ogród obszerny owocowy i warzywny, drzew rodzajnych jest tylko kilkanaście sztuk i kilkanaście krzewów, wszystkie inne drzewa są dzikie.
16. Stawów zarybionych jest trzy, dwa małe jeden duży, połączone z rzeką małą Olszową zwaną płynącą z dóbr Księztwa Łowickiego wzdłuż rzeki i stawu dużego z obudwu stron jest olszyna obejmująca drzewa po największej części średniej wielkości w środku zaś stawu dużego jest kępa z drzew dzikich.
17. Kościół parafialny masiv murowany blachą żelazną kryty, o jednej kopule takąż blachą obitej, przy którym z frontu jest dzwonnica murowana, gontami kryta piętrowa, a w tej trzy średniej wielkości dzwony, w około kościoła jest ogrodzenie murowane wysokie około łokci 2 i pół.

Zabudowania do Probostwa należące:

18. Plebanja to jest dom murowany gontami kryty, dwa kominy murowane mający.
19. Budynek na chlewy z drzewa gontami kryty.
20. Drwalnia z drzewa gontami kryta.
21. Piwnica i piwniczka murowane, gontami kryte.
22. Chałupa z drzewa słomą kryta, jeden komin murowany mająca.
23. Chlewy z drzewa słomą kryte.
24. Stodoła z drzewa słomą kryta, przy której pod jednym dachem są chlewy.
25. Dwie stodół z drzewa słomą krytych.
26. Owczarnia z drzewa słomą kryta.
27. Spichrz z drzewa słomą kryty.
28. Ogród warzywny i owocowy.

Do probostwa należy jeszcze gruntu włók 4, czyli dzies. 60.

29. Cmentarz za wsią żerdziami z drzewa ogrodzony.

Zabudowania włościańskie:

30. Dom murowany słomą kryty o jednym kominie murowanym, z tyłu którego jest przystawka z drzewa słomą kryta, obórka i chlew do którego należy.
31. Stodoła z drzewa słomą kryta.
32. Dom murowany, słomą kryty, jeden komin murowany mający, z tylu którego jest obórka z drzewa słomą kryta.

do tegoż należy:

33. Stodoła z drzewa słomą kryta.
34. Chałupa z drzewa słomą kryta, jeden komin murowany mająca.
35. Stodoła z drzewa słomą kryta.
36. Chlew z drzewa słomą kryty.
37. Chałup 4-ry z drzewa słomą krytych po jednym kominie murowanym mających i z tyłu których są przystawki z drzewa słomą kryte.
38. Stodół dwie z drzewa słomą krytych.
39. Obórka z drzewa słomą kryta.

Powyższe zabudowania zajmują włościanie którzy obecnie obdarowani zostali Ukazem Najjaśniejszego Pana.

W zabudowaniach dworskich mieszkają:

a) Karol Modzelewicz kowal, zajmuje kuźnią, mieszkanie, gruntu jedną morgę i pół, czyli dziesiatyn 3/4, dostaje do tego od dziedzica 8 sągów drzewa opałowego i płaci dworowi rs. 9.

b) Jan Kowalski młynarz, dzierżawi młyn i płaci dworowi rocznie rs. 1-0.

c) Tomasz Krajewski szynkarz, ma mieszkanie w karczmie, półtory morgi gruntu czyli dziesiatyn 3/4 i morgę łąki, szynkuje dworską wódkę, dostaje 20-ty garniec, płaci dziedzicowi rocznie rs. 75.

Folwark Wysoka Wola.

1. Dom dworski parterowy, murowany z kamienia o dwóch kominach murowanych, słomą kryty.
2. Dom drewniany o jednym kominie murowanym, słomą kryty, przy którym jest przystawiony chlewek słomą kryty.
3. Holendernia i spichrz murowany z kamienia pod jednym dachem słomianym.
4. Stodoła z drzewa słomą kryta, w której jest młockarnia z maneżem.
5. Owczarnia z kamienia murowana, słomą kryta.
6. Stodoła z drzewa, słomą kryta.

Wieś Zajrzew:

1. Chałupa z drzewa, słomą kryta, jeden komin murowany mająca
2. Stodoła z drzewa słomą kryta.
3. Chałup trzy z drzewa słomą krytych przy których są przystawki z chrustu.
4. Stodół trzy z drzewa, słomą krytych.
5. Obórka i chlew z drzewa, słomą kryte.
6. Obórka z drzewa słomą kryta.

Ogrodzenia z chrustu.

Powyższe zabudowania zajmują włościanie w akcie zajęcia wymienieni, lecz Ukazem Najjaśniejszego Pana obdarowani.

Kolonja Józefatów.

Opis budynków:

Siedmnaście chałup z drzewa słomą krytych, po jednym kominie lepionym mających.

Obórki i stodółki, oraz stajenki tudzież chlewiki z drzewa słomą kryte, obszerniej w akcie zajęcia wymienione.

Budynek czyli karczma z drzewa słomą kryta, jeden komin murowany mająca.

W całej tej kolonji są ogrodzenia z żerdzi a przy każdem zabudowaniu jest mały ogródek fruktowy.

Studnia drzewem cembrowana jedna.

W zabudowaniach powyższych mieszka 14 kolonistów z imion i nazwisk w akcie zajęcia wymienionych.

Kolonja Julków.

Opis budynków:

Chałup trzynaście słomą krytych, kominy częścią murowane, częścią lepione mających, do których należą stodółki, obórki, chlewiki, stajenki i t. p. z drzewa słomą kryte, i te zajmują trzynastu włościan w akcie zajęcia wymienionych.

Inwentarze dworskie we wsi Żelazna i folwarku Wysoka Wola żywe i martwe akt zajęcia obejmuje.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod N. 1775 zamieszkałego, i u Jana Dutkowskiego Mecenasa w Warszawie pod Nr. 801 zamieszkałych, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I-ym złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Adolfowi Fejlert, Pisarzowi Sądu Pokoju okręgu Rawskiego w mieście Rawie, okręgu Rawskim urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce własne
2. Janowi Gawlikowskiemu wójtowi gminy Żelazna, w kolonji Julków, okręgu Rawskim, Gubernji Warszawskiej urzędującemu i zamieszkałemu na ręce własne.

Obudwom dnia 20 Lipca (1 Sierpnia) 1864 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr Żelazna okręgu Rawskim położonych i jednocześnie stosowny wniosek w księdze wieczystej dóbr Zajrzew łącznie z dobrami Żelazna zajętych zeznany, w Warszawie dnia 28 Lipca (9 Sierpnia) 1864 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I, w miejscu zwykłych pasiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 8 (20) Października 1864 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Jan Dutkowski Mecenas i Teodor Łącki Adwokat, których zamieszkania wyżej są wskazane.

Warszawa d. 10 (22) Sierpnia 1863 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej dnia 12 (24) Sierpnia 1864 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 8 (20) Października, 22 Października (3 Listopada) i 5 (17) Listopada 1864 roku, trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Żelazna, składających się z jednego kawała ziemi, z folwarku i wsi Żelazna, z folwarku Wola Wysoka, z kolonji Józefatów i Julków, oraz wsi Zajrzew części lit A w Okręgu i Powiecie Rawskim, Gubernji Warszawskiej położonych, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 5 (17) Listopada 1864 zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia powyższych dóbr na dzień 8 (20) Stycznia 1865 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs 30,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego. Ponieważ zaś Dobra wyż wzmiankowane Romuald Łuszczewski kupił za kontraktem urzędowym daty 9 (21) Czerwca 1859 r. za sumę szacunkową rs. 58,125, przeto licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia rozpocznie się od ⅔ części rzeczonego szacunku, to jest od od kwoty rs. 38,750.

Warszawa, d. 27 Listop. (9 Grud.) 1864 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym dobra ziemskie Żelazna z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Rawskim położone, przysądzone zostały przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Adwokatowi za sumę rs. 30,000 i Trybunał wyrokiem daty 8 (20) Stycznia 1865 r. zapadłym wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży dóbr ziemskich Żelazna z przyległościnmi na dzień 23 lutego (7 marca) 1865 r. godzinę 10 rano, który z powodu sporów nie mógł być odbytym i skoro wyrokiem Trybunału daty 8 (20) lutego 1865 nakazanem zostało oszacowanie dóbr Żelazna z przyległościami, zatem w dalszym ciągu Trybunał wyrokiem daty 17 (29) maja 1865 r. z ilacji zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia tyle razy rzeczonych dóbr na dzień 18 (30) Czerwca 1865 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. pod N. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od ⅔ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa, d 19 (31) Maja 1865 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie ostatecznego przysądzenia w d. 18 (30) Czerwca 1865 r. odbytym, dobra ziemskie Żelazna z przyległościami przysądzone zostały Józefowi Chróścickiemu Obrońcy przy Rządzącym Senacie w Warszawie pod Nrem 1773 zamieszkałemu za sumę rs. 52,050, który je zalicytował na rzecz Józefa Łuszczewskiego obywatela w Dobrach Żelazna, Okręgu Rawskim zamieszkałego, jak o tem przekonywa deklaracja w d. 26 lipca (7 sierpnia) 1865 r., przed Pisarzem Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I. zeznana i przez Łuszczewskiego zaakceptowana.

Gdy Józef Łuszczewski warunków licytacyjnych nie dopełnił jak o tem przekonywa świadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I. w zastępstwie przez Juljana Świerczewskiego Podpisarza w d. 31 Sierpnia (12 Września) 1865 r. wydane, przeto Edmund Apolinary Przyłubski właściciel dóbr Osiek mały w tychże dobrach Okręgu Konińskim Gubernji Warszawskiej zamieszkały, zamieszkanie prawne u Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Appellacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 przy ulicy Ś-to Jerskiej zamieszkałego obrane mający, od którego tenże Łącki Adwokat działać będzie, w poszukiwaniu sumy rs. 24,000 z procentem 5/100, od dnia 1 Lipca 1863 r. licząc, przedsięwziął sprzedaż dóbr Żelazna z przyległościami w Okręgu Rawskim Gubernji Warszawskiej położonych na risico Józefa Łuszczewskiego, a to w myśl art. 738, 739 K. P. S.

Termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w drodze relicytacji dóbr Żelazna z przyległościami wyznaczony został na dzień 24 Września (6 Października) 1865 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Dlugiej podlug warunków licytacyjnych oddzielnie złożyć się mianych.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 34,700 jako ⅔ części szacunku na licytacji przez Józefa Łuszczewskiego postąpionego.

Warszawa, d. 3 (15) Września 1865 r.

Teodor Łącki, Adwokat. (14,638).

(N. D. 5524). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Izraela Przepiórki handlującego w Warszawie pod N. 2424 mieszkającego a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie przy ulicy Ś-to Jerskiej pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 2,000 z procentem od d. 23 Marca n. s. r. b. i kosztów od Emilji-Julji Józefy z Klopflejszów Filipa Rucińskiego małżonki obywatelki właścicielki nieruchomości w Warszawie pod N. 1664 położonej, zaś pod N. 2682 zamieszkałej, protokułem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 15 (27) Lipca 1863 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Mokotowskiej pod Nr. 1664, na gruncie emfiteutycznym z którego czynsz rocznie rs. 12 k. 30 opłaca się w gminie Magistratu Miasta Warszawy w Cyrkule policyjnym 9, w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III położona prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Emilji Julji-Józefy z Klopflejszów Rucińskiej Filipa Rucińskiego małżonki należące, i w tejże posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Parkan z desek.
2. Dom parterowy z drzewa częścią gontami a częścią blachą kryty, dwa kominy murowane mający.
3. Przystawka z desek również blachą kryta.
4. Sala duża z trzema odmianami pod względem budowy z drzewa postawiona, blachą kryta trzy kominy murowane mająca
5. Ogród z drzew dzikich i krzewów różnych składający się i dwa drzewa gruszkowe obejmujący
6. Altan pięć z desek gontami krytych w ogrodzie.
7. Chórek dla muzyki deskami kryty z galerją drewnianą.
8. Lodownia drzewem wewnątrz cembrowana, ziemią pokryta.
Komórka z desek.
9. Klo-ka z drzewa.
10. Kloaka gontami kryta.
11. Komórka i stajenka z desek gontami kryta.
12. Chlewki z desek deskami kryte.
13. Śmietnik z drzewa.
14. Przystawka z drzewa pod gontami.
15. Dół po zawalenej studni.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiege Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod N. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:
1. JW. Zygmuntowi hr. Wielopolskiemu Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie pod N. 462 urzędującemu, na ręce Spoczyńskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy, Wydziału III. w Warszawie pod N. 1337 urzędującemu, na ręce Myszkowskiego urzędnika tegoż Sądu.

Obudwom d. 7 (19) Sierpnia 1863 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 12 (24) Sierpnia 1863 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 9 (21) Października 1863 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane

w Warszawie, d. 19 (31) Sierpnia 1863 r.
w z. Podpisarz Trybunału, Marczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie d. 19 (31) Sierpnia 1863 r.
w z. Podpisarz Trybunału, Marczewski.

Po odbyciu w dniach 9 (21) Października, 23 Października (4 Listopada) i 6 (18) Listopada 1863 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości N. 1664 w Warszawie położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 6 (18) Listopada 1863 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 9 (21) Grudnia 1863 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I. pod N. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia rozpocznie się od sumy rs. 5,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa, d. 18 (30) Listopada 1863 r.
Pisarz Trybunału, Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość N. 1664 w Warszawie położona przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Adwokatowi za sumę rs. 50,000 i Trybunał wyrokiem daty 9 (21) Grudnia 1863 r. zapadłym wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży wspomnionej nieruchomości na d. 10 (22) Kwietnia 1864 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wrdziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa, d. 11 (23) Grudnia 1863 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin wyżej oznaczony nie przyszedł do skutku z powodu zaszłych sporów Trybunał tutejszy wyrokiem ilacyjnym daty 29 Lipca (10 Sierpnia) 1864 r. zapadłym wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości pomienionej na dzień 28 Sierpnia (9 Września) 1864 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu wyżej wskazanym, a licytacja rozpocznie sią od sumy rs. 10,269 k. 70, jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa, d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1864 r.
Pisarz Trybunału, Radca Dworu, Zgórski.

Senat Rządzący 9 Departamentu wyrokiem daty 24 Grudnia (5 Stycznia) $18^{64}/_{65}$ po oddaleniu sporów ze strony Emilji-Julji-Józefy Rucińskiej, Filipa Rucińskiego żony wyniesionych subhastacją utrzymał, lecz gdy Izrael Przepiórka popierać subhastacji zaniechał, zatem Józef Albin Miaskowski były urzędnik Intendentury, dawniej pod Nr. $127^4/_5$ obecnie zaś pod Nr. 1628 w Warszawie zamieszkały, zamieszkanie prawne u Kazimierza Brzezińskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie pod N. 489*b* zamieszkałego, obrane mający przez tegoż działają, wydał pod d. 20 Stycz. (1 Lutego) 1865 r., za pośrednictwem Antoniego Onufrego Szadkowskiego Komornika, nakaz subhastacyjny tak Emilji-Julji-Józefie z Klopflejszów Filipa Rucińskiego obywatela żonie czyli obojgu małżonkom Rucińskim pod Nr. 1,025 poprzednim właścicielom jak i teraźniejszego właścicielowi Nieruchomości Nr. 1664 w Warszawie położonej Romanowi Pohoreckiemu obywatelowi pod Nr. 1618 R. w Warszawie zamieszkałym o sumę rs. 1,100 z procentem, a następnie wyrokiem Trybunału Cywilnego tutejszego daty 8 (20) Lutego 1865 r. w sprawie tegoż Miaskowskiego p ko Izraelowi Przepiorce zapadłym, upoważniony został Miaskowski do dalszego podierania subhastacji Nieruchomości N. 1664 w Warszawie położonej, a zarazem termin do ostatecznej sprzedaży powyższej nieruchomości na dzień 18 (30) Marca 1865 r. godzinę dziesiątą rano, został oznaczony, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej, a licytacja zacznie się od sumy rs. 10,269 kop. 70, jako $^2/_3$ części taksy.

Sprzedażą zaś dyrygować będzie Kazimierz Brzeziński Adwokat jak wyżej zamieszkały.

w Warszawie, d. 15 (27) Lutego 1865 r.
Pisarz Trybunału, Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin wyżej oznaczony nie mógł przyjść do skutku, zatem na żądanie Józefa Albina Miaskowskiego byłego urzędnika Intendentury pod Nr. 1628, i Antoniego Moszyńskiego urzędnika Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu pod Nr. 324 w Warszawie zamieszkałych, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod N. 1775 zamieszkałego obarane mających, Trybunał tutejszy wyrokiem ilacyjnym daty 24 Sierpnia 5) Września) 1865 r. zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia Nieruchomości Nr. 1664 w Warszawie położonej na dzień 27 Września (9 Października) 1865 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwyklych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I. pod N. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 10,269 kop. 70, jako $^2/_3$ części taksy.

Warszawa, d. 28 Sierpnia (9 Wrześ.) 1865 r.
w w. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski. (14,639).

(N D. 5525). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Froima Perelstadt handlującego w Warszawie pod Nr. 1244 lit. B zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie przy ulicy S-to Jerskiej pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,800 z procentem prawnym od d. 1 Maja 1862 r. i kosztów egzekucyjnych od Anieli z Paszkiewiczów Oborskiej, wdowy, obywatelki, właścicielki nieruchomości pod Nr. 1455 lit. B położonej, tamże zamieszkałej, protokółem Antoniego Onufrego Szadkowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 9 (21) Lutego 1863 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Slizkiej pod Nr. 1455 lit. B policyjnie, a hypotecznie samym Nr. 1455 oznaczona, na gruncie czynszowym do jurisdykcji Szpitala S-go Kazimierza należącym, w cyrkule policyjnym 8, administracyjnym 7 i 8 pod Okręgiem Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy, Wydziału III położona, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, prawem własności do Anieli z Paszkiewiczów po Janie Nepomucenie Oborskim pozostałej wdowy należąca, w dzierżawnem posiadaniu Franciszka Nowakowskiego za kontraktem urzędowym przed Józefem Zbikowskim Rejentem w dniu 15 (27) Grudnia 1862 r. sporządzonym, na lat 3 od dnia 1 Stycznia 1863 r. za opłatą roczną po rs. 900 zostająca.

Na gruncie tej nieruchomości exystują następujące zabudowania:
1. Dom z cegły masiv murowany, o parterze dachówką karpiówką kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Domek z drzewa w słupy gontami kryty komin murowany mający.
3. Dom z drzewa gontami kryty, trzy kominy murowane mający.
4. Zabudowanie z drzewa w słupy pod półdaszkiem z gont w którem są troje drzwi od stajni i komórki, tudzież kloaka.
5. Zabudowanie z drzewa gontami kryte w którem są wozownie i stajnie, przy zabudowaniu tym jest studnia, z pompą i rękojeścią drewnianą.
6. Komórki z desek ćzęścią deskami, częścią gontami kryte.
7. Oficyna murowana o parterze i piętrze karpiówką kryta, trzy kominy murowane mająca.
8. Oficyna z drzewa o parterze z facjatkami gontami kryta, dwa kominy murowane mająca.
Dół na wapno deskami pokryty.

W nieruchomości tej jest 21 lokatorów z imion i nazwisk oraz cenę najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie przy ulicy Sto Jerskiej pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zojęcie w kopjach doręczone:
1. JW. Zygmuntowi hr. Wielopolskiemu Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu na ręce Mękarskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III w Warszawie pod Nr. 1337 urzędującemu na ręce własne.

Obudwum d. 7 (19) Maja 1863 r.

Wniesiono do księgi Wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 16 (28) Maja 1863 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale pierwszym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 12 (24) Lipca 1863 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Adwokat którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 24 Maja (5 Czerwca) 1863 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1863 r.
Ładca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 12 (24) Lipca, 26 Lipca (7 Sierpnia) i 9 (21) Sierpnia 1863 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży Nieruchomości Nr. 1455*b* policyjnie a hypotecznie samym Nr. 1455 oznaczonej w Warszawie przy ulicy Slizkiej położonej. Trybunał tutejszy wyrokiem daty 9 (21) Sierpnia 1863 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 10 (22) Grudnia 1863 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawskiej, w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej. Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 5,000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od 2j3 części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 16 (28) Sierpnia 1863 r.
w z. Podpisarz Trybunału, Świerczewski.

W terminie powyższym Nieruchomość Nr. 1455*b* policyjnie a hyyotecznie samym Nr. 1455 oznaczona, w Warszawie przy ulicy Slizkiej położona, przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Adwokatowi za sumę rs. 5,000 i Trybunał wyrokiem daty 10 (22) Grudnia 1863 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży wspomnionej nieruchomości na dzień 16 (28) Kwietnia 1864 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej. Licytacja zacznie się od 2j3 części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 11 (23) Grudnia 1863 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Gdy termin powyższy z powodu zaszłych sporów i nie sporządzenia taksy odbytym być nie mogł, a wierzyciel Froim Perelstadt prawa swe ustąpił Joskowi Baumgold handlującemu w Warszawie pod Nr. 1436*a* zamieszkałemu, przez Cesją Urzędową daty 1 (13) Lipca 1865 roku przed Józefem Zbikowskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie zeznaną i dłużniczce 1-go ślubu Oborskiej, 2-go Franciszka Nowakowskiego żonie w d. 12 (24) Lipca 1865 r. przez Antoniego Grzesikowskiego Woźnego doręczoną, zatem Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem daty 24 Sierpnia (5 Września) 1865 r. z ilacji na żądanie tegoż Joska Baumgold zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1455*b* policyjnie, a hypotecznie samym Nr. 1455 oznaczonej, w Warszawie położonej, na dzień 29 Września (11 Października 1865 roku godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod N. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs 9797 kop. 33 1j2, jako 2j3 części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 28 Sierpnia (9 Września) 1865 r.
w zast. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski. (14640)

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 5501)

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 25 Września 1865 r. rozpocznie się i w dniach następnych kontynuowaną będzie w dobrach Dobieszu.

PUBLICZNA LICYTACJA
NA
BYDŁO ROGATE
Rasy holenderskiej czystej krwi jako to:

Krowy dojne, Buchaje, Jałowizna różnego rodzaju, oraz woły robocze.— Bydło to pochodzi z dóbr Kozienice, gdzie z oryginalnego bydła holenderskiego, przez nieprzerywane porządne utrzymanie i rozmnażanie z zachowaniem zaś noracjonalnych, bydło ochwalone jest w okolicy, obecnie cała obora sprzedaną zostanie. Na takowy sprzedaż zaprasza się pp. znawców i Amatorów. (14555.)

(N. D. 5392)

Karol Fermer, lekarz wolno-praktykuiący po powrocie z za granicy, obrał sobie do praktyki stałe zamieszkanie w mieście **Sochaczewie.**

(N. D. 5529) **Do sprzedania siwy, młydy Wałach, zdatny pod wierzch lub uprzężę. Wiadomość w Zamku Królewskim, u Adjunkta Policji P. Ojżyńskiego.** (14566)

(N. D. 5331)

Sprostowanie,
Ogłoszona w Nr. 204, ninlejszego pisma Licytacja na
BYDŁO ROGATE
HOLLENDERSKIE

Z dóbr Kozienic pochodzące, odbędzie się nie dnia 18 b. m. na folwarku Rekowice, lecz w dniu 25 Wrześria w dobrach Dobieszu położonych, o 1 wiorstę od szosy Warszawsko-Kozienickiej w punkcie karczmy Baniocha i o 3 wiorst od tejże szosy, w punkcie karczmy Pielawy, w okolicy pomiędzy Górą Kalwarją a Piasecznym. (14658)

W drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego. — Za pozwoleniem Cenzury.